

Motion No. 4 (contd.)

മിസ്റ്റർ ടി എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ.—സർ, ഇവിടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉത്തരകം മെമ്പർ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രമേയം ഇതാണ്. "To bring to the notice of the Government the necessity of opening a rural dispensary at Peringottukara". ഈ പ്രമേയത്തെ ഈ ഡിസ്പെൻസറിയിൽ ആരംഭിക്കുന്നതിന് എതിർക്കുന്നു എന്നുള്ള ബോധമില്ല. എന്നാൽ ഈ പ്രമേയത്തെ തുടർന്ന് ഒരു പ്രസംഗം ഉണ്ടായ കാരണത്താൽ ഇതിനെ എതിർക്കുന്നവർക്കും എതിർക്കുന്നില്ലാത്തവർക്കും തമ്മിൽ ഏതെങ്കിലും തർക്കമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പെരിങ്ങോട്ടുകരയിലെ ഒരു അരങ്ങാട്ടുകരയിലും ഡിസ്പെൻസറി നടത്തുകയാണെന്നുകൽ എതിർക്കുന്നവർക്കു തോന്നുന്നു. വരന്തരപ്പള്ളിയിൽ ഒരു ഡിസ്പെൻസറി തുറക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതിനെ തട്ടിച്ചു നീക്കുവാൻ ഉള്ള ഒരു സ്വഭാവത്തെയാണ് ഞാൻ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. ഈ വരന്തരപ്പള്ളി എന്ന ഭിക്ഷ ഒരു വെറും കാട്ടുപ്രദേശമാണ്. അവിടെ ആരും എപ്പോഴും കൊല്ലം മുഖ്യാ ഒരു ഗവണ്മെൻറ് ഡിസ്പെൻസറി തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ഡിസ്പെൻസറിയെ പുതുക്കുവാനും മാറ്റുകയാണുണ്ടായത്. അതിനുള്ള കാരണം, വരന്തരപ്പള്ളിയിൽ സമീപമുള്ള റബ്ബർ തോട്ടത്തിൽ അവരുടെ വകയായി പ്രത്യേക ഡാക്ടർമാരെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഡിസ്പെൻസറി മാറ്റിയതോടുകൂടി തോട്ടത്തിലെ പണി നിറത്തുകകാരണം ഡാക്ടർമാരും ഇപ്പോൾ ഇല്ലാത്തതായാട്ടുണ്ട്. വരന്തരപ്പള്ളിയിൽ സമീപമാണെന്നും ഈ ഡാക്ടർമാർ അവിടെ പോയി ചികിത്സ നടത്തുമെന്നും ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായി. വരന്തരപ്പള്ളിയിൽ നിന്നും തൃശ്ശൂരിലേയ്ക്കും നടന്നുപോകുകയാണെന്നുകൽ ആരും നാഴികയും, വണ്ടിയിൽ പോകുകയാണെന്നുകൽ പറയുകയും നാഴികയും ഉണ്ടു്. വരന്തരപ്പള്ളി ഡിസ്പെൻസറികൊണ്ടു് വരന്തരപ്പള്ളിയിൽ ക്ഷമാതമല്ല അതിന്നു നാലുപുറത്തുള്ളവർക്കും ഉപയോഗമുണ്ടു്. അതിന്നു നാലുപുറത്തും അഞ്ചാറു വല്ലഭങ്ങളുണ്ടു്. അവയെല്ലാം വരന്തരപ്പള്ളി ഡിസ്പെൻസറി വളരെ കാര്യമായിട്ടുള്ളതാണു്. അതിന്നു ചുറ്റുമുള്ള പത്തുപത്തു നാഴികയുള്ളിൽ താമസിക്കുന്നവർക്കു വളരെ അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണു വരന്തരപ്പള്ളി ഡിസ്പെൻസറി. ഇപ്പോൾ തോട്ടത്തിൽ വേല ആദിയായ തുടങ്ങിയതായുള്ളതുകൊണ്ടും അവിടെ ഡാക്ടർമാർ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും തോട്ടത്തിലെ വേലക്കാർക്കു് ഒരു ഡിസ്പെൻസറി ആവശ്യമുള്ളതാണു്. വളരെകാലം മുൻതന്നെ വാങ്ങുന്നതായ ആ ഡിസ്പെൻസറി ഇപ്പോൾ വേണമെന്നു തീച്ചയാക്കിയതിനെ എതിർക്കുന്നതു് കണ്ടു് വേറൊരു എതിർപ്പുള്ള വളരെ അത്യാവശ്യംതന്നെ ഉണ്ടു്. ഇതിന്നു ഗവണ്മെൻറ് ഒരു റെർജിസ്റ്റർ ഇടവകയെ മാറ്റി പാഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

"The co-operation of the public in the matter will be essential. The petitioners should try to give a building free of rent

for the housing of the dispensary. If it is available, the Chief Medical Officer will see that the proposal materialises early next year. They are requested to inform this office on this point. ഈ മരപടി കിട്ടിയതിനുശേഷം നാട്ടുകാർ ഒരു സ്ഥലം തയ്യാറാക്കുകയും അതിനു കുറെ പണം ചിലവാടുകയും ചെയ്തതിനു ശേഷം ചീഫ് മെഡിക്കലോഫീസറെ അറിയിക്കുകയും അദ്ദേഹം സ്ഥലത്തു പോയി പരിശോധിച്ചു സ്ഥലം നോക്കി തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തു തരിച്ചുവെന്നതിനു ശേഷം രണ്ടാമതും ഒരു മരപടി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. "The petitioners are informed that their request is receiving attention. ഇതു ദിവാൻജി അവർകൾ തന്ന മരപടിയാണ്. അതിനുശേഷം സ്റ്റാൻറംഗു ഫിനാൻസ് കമ്മിറ്റിയിലും ഇതിനെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ഗവണ്മെൻറ് ഇഷ്ടിനെ പാഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. "To the question put by Mr. Ikkanda Warriar enquiring which were the villages where new Medical Dispensaries are going to be opened, he was told that the Government propose to open only one new dispensary and that at Varandarappally. ഒരു ഡിസ്പെൻസറിയ്ക്കു മാത്രം ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ പ്രൊവീഷൻ ഉണ്ടെന്നും അതു വരന്തരപ്പള്ളിയിലാണെന്നും സ്റ്റാൻറംഗു ഫിനാൻസ് കമ്മിറ്റിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്ഥിതിയ്ക്കു വരന്തരപ്പള്ളി ഡിസ്പെൻസറി ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങൾ വചാരിയ്ക്കുന്നത്. ആയതുകൊണ്ടു ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ നടന്നതിനു ശേഷം അവടെ വേണ്ട, ചേരെ ഒരു ടിക്കിറ്റേയ്ക്കു കൊണ്ടു പോകണമെന്നു പറയുന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി എന്താണു പറയേണ്ടതെന്ന് എന്നിയ്ക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അതു കൊണ്ടു വരന്തരപ്പള്ളിയ്ക്കു ഒരു ഡിസ്പെൻസറി വേണം എന്നും, അങ്ങനാട്ടുകരയ്ക്കു ഇക്കല്ലുമോ, അടുത്ത കൊല്ലമോ ഡിസ്പെൻസറി കൊടുക്കുന്നതിൽ എനിയ്ക്കു യാതൊരു തടസ്സവുമില്ലെന്നും മാത്രമേ പറയുവാനുള്ളൂ.

Mr. A. Sankara Poduval.—Under the cover of this motion the establishment of a dispensary at Varandarapally is sought to be put off; and therefore we have to object to it.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—Sir, I may make my position clear. I only made a comparative reference. I never wanted to oppose the giving of a dispensary to Varandarapally.

Mr. A. Sankara Poduval.—I submit it is not fair to the people of Varandarapally that a comparative reference should be made here about the respective merits of the two places. Of course the necessity for a rural dispensary at Peringottukara may be considered and if the Government thinks it will be advisable to open one there it will be done. Government and the citizens of Varandarapally have agreed to open one at Varandarapally and it should not be scraped.

Dr. D. Raghavendra Rao.—It was in the year 1105 that grant-in-aid dispensaries were started in the State. Represent-

ations were received from various parts of the State where medical aid was defective and was not within easy reach and up till now during the last few years sixteen such dispensaries have already been started. This year proposals were sent to the Government for opening three new dispensaries—one at Varandarapally, one at Peringottukara and the third at Desamangalam. The public from each of these places had made representations to the Government for opening rural dispensaries. Varandarapally, of all the three is the most unhealthy part. There was a Government dispensary for years together at that place some 25 years ago. At that time the planters of Palapilly and Pudukkad used to give a contribution to the Government for the maintenance and upkeep of this dispensary. Subsequent to the boom in rubber all these estates Mooply, Palapilly and Pudukkad started dispensaries of their own and they stopped giving us grant. When the comparative merits of Peringottukara and Varandarapally are taken, certainly Varandarapally needs it more urgently. It will be seen that the public of Varandarapally who were mostly labourers in the estates in Palapilly resorted for treatment to this estate dispensary whereby the necessity for maintaining a Government dispensary at Varandarapally did not exist. Therefore to satisfy the public of Pudukkad the dispensary at Varandarapally was transferred to Pudukkad. Now the conditions have changed. Owing to slump in rubber the estate dispensaries were closed and the public of the place could not get work in the estates. Malaria is on the increase and they suffer much for want of a dispensary. Taking the comparative urgency and necessity in these three places I do not think there would be any difference of opinion that Varandarapally is more urgently in need of a dispensary than the other two places.

Now coming to Peringottukara it is only three miles away from Anthikkad where we have a pucca Government dispensary. The means of communication are very easy there. Whereas, for the public of Varandarapally and adjoining villages, the means of communication are not very convenient. Bus services between Anthikkad and Peringottukara are regular, and buses run every half an hour. Therefore the Government considered that at present they would start a dispensary at Varandarapally and later on if funds permitted the needs of the other places would be considered.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—As I said before I never expected that I would be able to escape the vigilance of the Hon'ble Member for Nellore. But all the same I am still unconvinced as regards the necessity of the greater necessity for Varandarapally. True Peringottukara is only four miles away from Anthikkad but it must be admitted that the population at Perin-

gottukara is 15,000. It is not exactly the distance that counts. As far as Varandarapally is concerned the Hon'ble Member for Medicine himself admitted that all the rubber estates were closed and there are no labourers there. Even before, in fact, the labourers were living far away from the rubber estates that is nearer to Pudukkad. The places which are occupied by them are nearer to Pudukkad than they are to Varandarapally. Whatever that may be I am not raising this point against giving a dispensary to Varandarapally, but all the same I would request the Government to treat the case of Peringottukara at least on an equal footing and if possible try to give a dispensary to Peringottukara this year itself. With these few words I do not wish to press this motion to a division. I therefore request the permission of the House to withdraw the motion.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 5.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—Sir, I beg to move to reduce the allotment of Rs. 12345 for Rural Dispensaries by Re. 1 to bring to the notice of the Government the desirability of giving a compounder for all the rural dispensaries of the State.

As it is there are no compounders attached to any of the rural dispensaries. If compounders are given to these dispensaries it will certainly add to the usefulness of these institutions. Doctors are called to distant places and they have to go to places where there are no vehicles to take them and they have therefore to walk. So they will be sent from the station for 2 or 3 hours and the patients have to wait unnecessarily for a very long time in the dispensaries. At least in cases where they have to repeat the prescriptions the compounders can give medicines. In other emergent cases also it will add to the efficient working of the rural dispensaries. I made a suggestion in this Council some two years ago to give at least a nurse to the hospital who had knowledge of compounding. That also has not been given and I therefore request the Government to consider this question and if possible to provide all these dispensaries with a compounder each. This is being done in British India also and the rural dispensaries in British India are given permanent compounders. I therefore press this motion for the consideration of the Government.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.—സർ, ഞാനും ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കേവലം നിസ്സാരമെങ്കിലും പ്രയോഗത്തിൽ വളരെ ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന ഈ സംഗതി രണ്ടു കൊല്ലം മുമ്പുതന്നെ വഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഗവണ്മെന്റിന്റേയും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റേയും ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിയിരുന്നിട്ടും ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച യാതൊന്നും ഇതുവരെ ചെയ്യാതെയിരിയ്ക്കുന്നു.

വാൻ എന്നാണു കാരണമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥ മെമ്പറന്മാർക്കു വ്യക്തിപരമായ യാതൊരു കുറവും ഭോഷവും ചെയ്യാത്തതും വലിയ പണച്ചിലവു വരുത്താത്തതുമായ ഇഴുപ്പുക്കളായ ചില്ലറകാഴ്ചകളിലെങ്കിലും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ മാനിക്കുവാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വബോധം നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റിന്നില്ലാതെപോയല്ലോ എന്നു ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട അവതാരകൻതന്നെ ധാരാളം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. റൂൾഡ് സ്റ്റേൻസറിയിലെ (വല്ലേജാതുപതി) ഡാക്ടർമാരുടെ അടുക്കൽ രോഗികൾ ധാരാളം ചെല്ലുന്നുണ്ടായിരിക്കണം. അവർക്ക് മരുന്നുകൾ കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതിനും മറ്റു ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യുന്നതിനും ഈ ഡാക്ടർമാരുടെ കീഴിൽ കമ്പൗണ്ടർമാരുണ്ടെങ്കിൽ അതു രോഗികൾക്കും വൈദ്യനും ഒരുപോലെ സൗകര്യപ്രദമായിരിക്കുമെന്ന സംഗതിക്കു വലിയ വാദപ്രതിവാദം ഒന്നും ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെന്റിനു ഭീമമായ വല്ല ചിലവു മുണ്ടാകുമോ എന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടതല്ല. ഈ പ്രമേയംകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട അവതാരകൻ പറഞ്ഞ ഈ രണ്ടു കൊല്ലക്കാലം മുഴുവൻ ഗവണ്മെന്റ് ടി സംഗതിയെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരുന്നിരുന്നുവെന്നു എന്നിരിക്കെപ്പോഴും ഉൾപ്രദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആലോചനകൾ കറെ നീളം കൂടുമെന്നും നമുക്കു അനുഭവംകൊണ്ടറിയാം. കമ്പൗണ്ടർമാർക്കു താമസമുണ്ടെങ്കിൽ കമ്പൗണ്ടർമാർക്കു അറിയാവുന്ന നഴ്സുമാരെ (പരിചാരിക) കിട്ടിയാലും മതിയായിരുന്നു. അന്നൊന്നും ഗവണ്മെന്റ് അതിൽ ശ്രദ്ധ വെച്ചില്ല. ഗവണ്മെന്റിനു വലിയ പണച്ചിലവുണ്ടാക്കാത്തതും പൊതുജനങ്ങൾക്കു വലിയ ഒർനഗ്രഹമായിരിക്കുന്നതുമായ ഈ വിഷയത്തിൽ അടിയന്തിരമായി വേണ്ടതു ചെയ്തുകൂടേ എന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്. പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കെങ്കിലും മാനിസ്കാതിരിയ്ക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ഇതു നിസ്സാരമെങ്കിലും ഫലപ്രദമായ ഒരു സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെന്റിന് ഈ ദീർഘകാലത്തിനിടയ്ക്കും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടുപോലും യാതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതു വളരെ അക്ഷതവ്യമായ തെറ്റാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒന്നുകിൽ കമ്പൗണ്ടേഴ്സിനെ നിയമിക്കുക; കമ്പൗണ്ടേഴ്സിനെ വയ്ക്കുന്നതു കൂടുതൽ ചിലവാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ റെഗുലേഷനിൽനിന്നു കമ്പൗണ്ടർമാർക്കു നിശ്ചയമുള്ള റെഗുലേഷനുകൾക്കുക. ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ഡിസ്റ്റൻസറികളിലേക്കു കൂടുതൽ മരുന്നുനും ഏല്പാടു ചെയ്യാൻ മറക്കരുത്. ഈ സംഗതിയിൽ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെല്ലാവരും യോജിക്കണമെന്നും ഗ്രാമ്പ്രദേശങ്ങളെ എപ്പോഴും സ്മരിക്കണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ വിരമിയ്ക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.— സർ, എനിക്ക് ഈ വിഷയത്തിൽ ലുള്ള തത്വം സമതീകൃതമാക്കുവാൻ നാവുന്നതായില്ല. എന്നാൽ ഇതിൽ ഗൗരവമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതി ആലോചിക്കുവാനുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യകൊണ്ട് ഒരു ഡാക്ടറും ഒരു നേഴ്സും, ഒരു കമ്പൗണ്ടർമാർ നടുത്തുന്നതിനു മതിയാകും. ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ ഇപ്പോഴും ഇല്ല. റൂറൽ ഡിസ്പെൻസറികളിലും അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യ എല്ലാവരുംകൂടി പങ്കിട്ടെടുക്കുന്നുവെന്നുള്ള ഉദ്ദേശമാണ് ഗവർണ്മെന്റിനുള്ളതെന്നാണ് എന്റെ ധാരണ. ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനോടൊപ്പം രോഗികൾക്കു മരുന്നുകൂടി വൈദ്യശാലകളിൽ ആവശ്യമുണ്ട്. മരുന്നിനുള്ള സംഖ്യ കൂടുവാൻ പോകുന്നുവെന്നു പറയുന്നതല്ലാതെ മറ്റുള്ള മരുന്നുകൾകൂടി ഒരുസമയം കൊടുക്കാനേയും ഇരിക്കുന്നു. ആശുപത്രിയിൽ മരുന്നു തീർന്നുപോയാൽ കമ്പൗണ്ടർമാർ മരുന്നു കൂട്ടുന്നതിലാണ് ഭൂഷ്യം പറയുന്നത്. മരുന്നില്ലാതെ കമ്പൗണ്ടർമാരെ പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമുണ്ടോ? കമ്പൗണ്ടർമാരെ വയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ചിലവിനേക്കാൾ മരുന്നുകൾക്കു കുറച്ചുകൂടി വക കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഒരുദാഹരണം പറയാം. ഗവണ്മെന്റ് നിശ്ചയിച്ച സംഖ്യയിൽ കൂടുതലായി ഞാൻ ഇന്നിയമസഭയിൽ വന്നതിനുശേഷം എളുനാട്ടു ഒരു റൂറൽ ഡിസ്പെൻസറി വേണമെന്നു മാത്രമാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അവിടെ ഒരു ഡിസ്പെൻസറി വേണമെന്നു കഴിഞ്ഞുകൊല്ലത്തിലും ആവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അവിടേയ്ക്കു ൩൦ രൂപയിൽ ഒരു ഡാക്ടറെ വച്ചു. ആ ഡാക്ടർ ൩൦ രൂപ മാത്രമല്ലാതെ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലെ ഡാക്ടർമാർക്കു കിട്ടുന്നതുപോലെ പുറമെനിന്നും യാതൊരു സമ്പാദ്യവുമില്ല. അതിനെ മൂന്നു മാസം ൩൦ രൂപചീതം ചിലവാക്കി. ചിലന്ന ആ ഡാക്ടർക്കുള്ള വാഷമതകൊണ്ട് അദ്ദേഹം രാജിവെച്ചു. ഇത് ഒരു L. M. S. പാസ്സായ ആളുടെ ഒരു ഗ്രഹപിഴയാണ്. ആ വിവരം ചിലന്നയും ചീഫ് മെഡിക്കലോഫീസറെ കാണപ്പെടുത്തി. അതിനുശേഷം വേറെ ഒരാളും കൂടി അപേക്ഷിച്ചു. അതനുസരിച്ച് അയാൾക്കു ചാർജ്ജ് കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്ന് ആർഡാർ കൊടുത്തു. അയാൾ ചേലക്കരയിലോ മറ്റോ ഉള്ള ആളാണ്. ചാർജ്ജ്ക്കു തീർപ്പിനെ അവടേയ്ക്കു അയാൾ പോയതുതന്നെയല്ല. ആ കാരണത്താൽ അവസാനം പഴയ നൂർ ഡിസ്പെൻസറിയിൽ പോയി ചാർജ്ജ് കൊടുത്തിട്ടു അയാൾക്കും പോകാൻപറഞ്ഞു. അവിടെ ഒരാളെ നിർത്തിട്ടു ജനങ്ങൾക്കു ഒരു ആസ്സൂറിയുടെ സഹായം ചെയ്യണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനു ദേശമുണ്ടെങ്കിൽ അപ്പോൾതന്നെ ഒരു ഡാക്ടറെ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും അയക്കുവാൻ നോക്കുമായിരുന്നു. ആ സംഗതി ഗവർണ്മെന്റു തീരെ ആലോചിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഒരു പൈപോലും അവടേക്കു ഗവണ്മെന്റ് ചിലവാക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് വാചാരികളുടെയറിവെന്നത്. ശമ്പളം ൩൦

രൂപയേ ഉള്ളു. കൂടുതലൊന്നും അവിടെ പുറമെനിന്നും കിട്ടാൻ മാറ്റുമാല്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു ഗവണ്മെന്റിനും പുറമെ അഞ്ചോ പത്തോ അലവൻസു കൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും നാട്ടുകാരുടെ ആവശ്യത്തിന്നിരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരാളെ വയ്ക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതു ചെയ്തില്ല. അതു നാട്ടുകാരുടെ നിർഭാഗ്യമാണെന്നു കരുതി പിന്നീടു അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ കട്ടമോഷനും മറ്റും അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. എളുപ്പാട്ട് ഇനി ആദിയേ ഒരു ഡിസ്പെൻസറിക്കുള്ളതെല്ലാം വേണം. ഗവർണ്മെണ്ടു അവയുടെ ഡിസ്പെൻസറി തുടങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ സ്ഥലം ഒന്നുകൂടി നോക്കി അവിടത്തെ വഴക്കുകളെല്ലാം തീർത്ത് മരുന്നുകൾക്കു കൂടുതൽ സംഖ്യയും അനുവദിച്ചു പിന്നീടുവേണം കമ്പൗണ്ടരെ വെച്ചുവാൻ അതാണു നല്ലതെന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം.

Mr. Joseph Pettah.—Sir, I am very sorry I cannot see eye to eye with the Hon'ble Member for Oorakam. It is a good thing, surely a very good thing to give a compounder each to all the dispensaries of the State. But I understand that a more urgent thing would be to see that all the villages get a rural dispensary. There are even now very many important villages where there is no rural dispensary at all. Therefore before we proceed to give more facilities to the rural dispensaries already existing it would be in the fitness of things to give all the important villages, that is, wherever necessity is felt for a rural dispensary. Even to-day the Hon'ble Member for medicine himself on the previous motion urged the claim of a rural dispensary for Peringottukara. I should think that before giving a compounder each to all the dispensaries in the State we have to give rural dispensaries to Peringottukara, Desamangalam and also of several other villages. In the village of Kizhakkummuri there is no dispensary at all. It is far away from all medical help. Another village I know is Poyya where the neighbouring dispensary is four or five miles away. There are many other places where a rural dispensary is an essential thing. And the Government have not satisfied this necessity. Therefore with the money that is available to us the best thing is to supply rural dispensaries even of the type that at present obtains. Of course if they have more money I will only be too glad to give a compounder to each of the rural dispensaries. That also is a highly desirable thing. But we have to consider the relative merits of the question. We have not got unlimited money. We have got a certain amount of money earmarked for this particular item and if only that money is going to be spent I think the first claim on that allotment would be the claim of the villages where at present they have no rural dispensaries. I

think there is a Malayalam proverb “ഉണ്ടാവാൻ അട കിട്ടാഞ്ഞിട്ട്”—
 “ഉണ്ണാത്തവൻ ഇല കിട്ടാഞ്ഞിട്ട്.” It is something like that. In
 places where there are already rural dispensaries surely they
 would like to have more facilities. But what about the other
 villages which do not possess even this little help from the Gov-
 ernment? On behalf of these villages whose claims are more
 important I would urge upon the Government if any money is
 available to grant the same for the starting of new rural dis-
 pensaries including Peringottukara and then to consider the
 question of giving a compounder to all the rural dispensaries.
 Once again I repeat in order to avoid any misunderstanding that
 I have no complaint whatsoever if they are going to give com-
 pounders. But what I want to say is that the first claim would
 be the other. If funds are available for both well and good.

Mr. A. Eachara Menon.—I have no complaint in giving
 compounders to the rural dispensaries. But I would request
 the Government that they should not allow these compounders
 to interfere with the prescriptions that have already been given
 by the Doctor. Such things have brought about untold miseries.
 Therefore I request the Government not to allow compounders
 to interfere if at all they are going to appoint one in each rural
 dispensary.

Dr. D. Raghavendra Rao.—In April 1933 the Medical
 Practitioners in charge of the several grant-in-aid dispensaries
 brought their grievances to the notice of the Government in
 which the appointment of a compounder was also one. But I
 may state that there are several other things which are more
 important than the appointment of compounders and the
 Hon'ble Member for Palayannur has brought it prominently to
 the notice of the House. What is wanted urgently in these
 institutions is a more liberal grant towards medicines; because
 it is that which will be appreciated by the poor public rather
 than the appointment of compounders. Though on the re-
 presentations from the public as well as from this House, Gov-
 ernment sanctioned a mid-wife to every one of these dispensaries
 with the result that at present there is a medical officer and
 mid-wife attached to each, it is not possible to send a nurse with
 qualifications in compounding, because a nurse with such quali-
 fications will have to be paid twice or thrice the pay that we are
 giving now to the mid-wife. The approximate amount on that
 account will be about five to six thousand rupees a year. At
 present the State finances are not in a very affluent condition.
 Therefore this proposal for an additional compounder in each
 of the dispensaries will have to wait till the other urgent needs
 are satisfied.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—I do not press the motion
 and therefore I may be allowed to withdraw.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No 6.

To reduce the allotment of Rs. 359743 for Medical by Re 1, (To impress upon the Government the urgent necessity for taking up in hand work of the Mattancheri Male Hospital.)

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മറു പണികൾ ഒരു കാലാവധി വയ്ക്കാതെയും ലിമിറ്റേഷൻ പണത്തിൽനിന്നും ഒരു കാതാപോലും ചിലവാക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്ന് എന്നിങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ പണംമാത്രം ധാരാളം വാങ്ങിച്ചെടുക്കുകയും ഞങ്ങൾക്കു ഈ മാതിരിയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യാതൊന്നും ചിലവാക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നത് വളരെ സങ്കടകരമാണ്. മറു പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഗവർണ്മെന്റിനും ഈ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി പല തരത്തിലും സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഞങ്ങളാൽ ഞങ്ങൾക്കു ആദം ചേണം, അവർക്കു കൊടുക്കുന്നത് എന്നു പറയുന്നില്ല. മറുവർക്കു കൊടുത്തതിനുശേഷം ഞങ്ങൾക്കു തന്നാൽ മതിയെന്നാണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. മറു പല സ്ഥലങ്ങളിലും എന്തെല്ലാം പണികളും വൈഭവങ്ങളുമാണ് നടത്തിയിരിക്കുന്നത്! അക്രമത്തിൽ മട്ടാഞ്ചേരിക്കാർക്കും തരണമെന്നു പറയുമ്പോൾ കൊടുക്കുന്നത്, അവരെ തിരിഞ്ഞുപോലാൻ നോക്കുന്നത് എന്നുള്ള ഒരു മനോഭാവമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. ഇതാണോ ഒരു ശരിയായ നയം? ഈ കുറിയായ നയത്തെ മാറി മട്ടാഞ്ചേരി ഈ വകയിലും, മറുവകകളിൽ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ സമ്പ്രദാനം ഞങ്ങളേയും രക്ഷിക്കണമെന്നു വശപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു പ്രമേയമാണ് ഞാൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

Dr. D. Raghavendra Rao.—Sir, I am sure the Hon'ble Member for Mattancheri does not really mean the accusation that he has made against me as real. He himself knows how sympathetic I am towards Mattancheri especially as regards the construction of the Hospital. Three years ago the Diwan himself went and saw the whole place and decided the construction of a Hospital. Subsequent to that the necessity for an acquisition of the water frontage was felt, without which the institution would be practically bottled in, by the buildings round about. And very recently Government was kind enough to sanction a sum of Rs. 17,252 for the acquisition of that plot. Then again as regards the building, Mattancheri has got the biggest out-patient dispensary existing in the State. A very big store room has also been constructed for the medical stores as well as the stores for provision, linen and other things. Plan and estimates are prepared for the construction of the operation room, not for the dispensary, but for the future Hospital. The estimates have been sanctioned by the Diwan, and the Chief Engineer has given the work on contract and the work is being started. As regards the construction of the main Hospital the delay was chiefly due to the following. If we have to construct this Hospital out of the annual allotment which could only be a small sum we could not put up a programme for a big Hospital.

But when His Highness the Maharaja graciously gave 3 lakhs we thought of constructing a nice hospital for that place and the Chief Engineer and myself are working out a plan though the estimates have not yet been prepared. But a rough sketch of these works consisting of the main building with upstairs costing Rs. 45,200, an operation theatre costing Rs. 5,000, Rs. 3,000 for kitchen, laundry etc., land acquisition Rs. 17,000. Thus in all the amount will come to Rs. 75,252 or roughly say, Rs. 76,000 and this amount will be set apart for this purpose out of this amount of 3 lakhs. No doubt I can very well understand the anxiety of the Hon'ble Member to have the Hospital constructed in this year itself. I am sure if my friend the Chief Engineer could do it we would have been very glad of it, but there are other similar urgent things to be attended to, it will take two years before the whole work is completed. He has been bearing with patience till now and naturally I hope he will continue with the same patience for some time more.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.—ഈ കാര്യത്തിൽ കുറച്ചുകൂടി ധൃത കാണിക്കണമെന്നു പറയുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ രണ്ടു വാക്കു സംസാരിയ്ക്കുവാൻ വിചാരിയ്ക്കുന്നത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെഡിക്കൽ മെമ്പർ, അനുകമ്പയും അനുതാപവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം അദ്ദേഹംതന്നെ പറഞ്ഞ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരെ നന്നായി സ്പിലാക്കിയതുകൊണ്ട് അതിനെ സംബന്ധിച്ച് എനിയ്ക്കൊന്നും പറയുവാനില്ല. ലോകപ്രസിദ്ധമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുകമ്പയെന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. ബഹുമാനപ്പെട്ട മട്ടാഞ്ചേരി മെമ്പർ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു സംഗതിയെക്കുറിച്ച് എനിയ്ക്കും സ്വല്പം പറയുവാനുണ്ട്. ആശുപത്രിയ്ക്കുവേണ്ടി സ്ഥലമെടുത്തു കഴിഞ്ഞിട്ട് വളരെ കാലമായി. വളരെ അടുത്ത കാലത്തെ ഒറ്റം ആരംഭിച്ച ഒരു സംഗതിയല്ല ഇത്. അഞ്ചാറുകൊല്ലം കുറഞ്ഞ കാലമാണോ. കൊച്ചി രാജ്യത്തിലെ കച്ചവടത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമായ സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിയ്ക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണിത്. പക്ഷെ അമാന്തം കേന്ദ്രീഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും ഈ സംഗതിയിലും അമാന്തം സ്വാഭാവികമായി വന്നു പോയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഒരു ആശുപത്രി വേണമെന്നുള്ള അതി പ്രധാനമായ കാര്യത്തിൽ പോലും ഇതുവരെ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധയ്ക്കാതിരുന്നതു വളരെ കുഷ്ഠകരമായതാണ്. മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ ജനസംഖ്യ ഏതാണ്ട് ൮൨൦൦൦ തോളം ഉണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. ചതുരശ്രനാഴികക്കുള്ള ജനസംഖ്യകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഏറണാകുളത്തേക്കാളും പ്രാധാന്യം ഏതു കാലത്തും നൽകാവുന്ന കൊച്ചിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇതു വളരെ അമാന്തം വന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നാണ് ഞാൻ ചോദിയ്ക്കുന്നത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മട്ടാഞ്ചേരി മെമ്പറുടെ ചില ചോദ്യങ്ങൾക്കു നൽകിയ ഉത്തരംകൊണ്ട് അവിടെ ഒരു ആശുപത്രി വേണമെന്നും, ചി

- കിത്സക്കുവേണ്ടി. എറണാകുളത്തേയ്ക്കും മറ്റും വന്നു അവിടത്തെ ആളുകൾ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടുന്നതിനെയും സഹനപ്പെട്ട വൈദ്യമെമ്പർ ഇന്നലയോ, ഇന്നോ സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വളരെ അടിയന്തിരമായിത്തന്നെ ആവശ്യമുള്ള രോഗികൾക്ക്, വാശേഷിച്ചും ദരിദ്രരായ രോഗികൾക്കു കൊച്ചിയിൽനിന്നും എറണാകുളത്തേയ്ക്കു പോകുന്നവരുവാൻ വളരെ വാഷമുണ്ട്. കൂടാതെ, കൊച്ചിയിൽനിന്നും വളരെ രോഗികൾ ബ്രിട്ടീഷുകൊച്ചിയിലെ ആശുപത്രിയെ അയം പ്രാപിയ്ക്കുന്നില്ലേ എന്ന് മട്ടാഞ്ചേരി മെമ്പറുടെ ഒരു ചോദ്യത്തിന്നു വൈദ്യമെമ്പറുടെ സമാധാനങ്ങളുടെ തത്ത്വങ്ങളോചിച്ചാൽ കൊച്ചി പ്രജകളിൽ വളരെ പേർ ബ്രിട്ടീഷുകൊച്ചിയിലെ ആശുപത്രിയിൽ ചികിത്സക്കു പോകുന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കണം. അതു കൊച്ചിക്കാരായ നമുക്കു വളരെ അപമാനകരമാണ്. നമ്മുടെ സ്റ്റേറ്റിൽ ചികിത്സക്കു സ്ഥലമില്ലാതെ അനാഥവർമ്മന്മാരുടെ ശരണം പ്രാപിക്കേണ്ടിവരുന്നതു നമ്മുടെ അഭിമാനത്തിന്നു യോജിച്ചതല്ലെന്നാണ് എന്നെയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. അതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ടു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ആകാം എന്നുള്ള കാലാവധിയിൽ ഇടവരുത്താതെ കഴിയുമെങ്കിൽ ഇക്കൊല്ലത്തിൽതന്നെ (൧൧൧൦) ഇതു വളരെ പ്രധാനമായ ഈ സംഗതി നവീകരിയ്ക്കണമെന്നും അങ്ങിനെ ആകാമെന്നു ഗവർണ്മെന്റുടേയ്ക്കുവായ ആലോചിച്ചു ഏറ്റെടുക്കണമെന്നും ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

Dr. A. R. Menon—Sir, I would have been very glad to support this motion but for the existence of one or two facts. The first is the General Hospital itself, which is only three miles from Mattancheri. To say the General Hospital which is only three miles from the place is too far is not a proper complaint. Let it be clearly understood that we are not against building the Hospital but the question is about the urgency and that it should be finished within this year itself. In any case if the General Hospital is not so close this complaint ought to have received the entire, complete and fullest support of this House. I am not going to say that it should not be completed this year. What I say is if more important things have to be undertaken by the Department I am sure the Mattancheri people themselves will realise that when all is said and done their complaint is not of a serious nature, as one believes if the General Hospital is not in existence so close by. A time may come when Cochin and Ernakulam will have to be treated as one city like Budapest. Supposing it is so for the sake of argument will anybody complain that there is no hospital? Therefore the existence of a General Hospital would give great relief to the people of Mattancheri. But at the same time the Hospital in Mattancheri is a necessity. The Member was complaining that Mattancheri has been completely

neglected. But I hear from the C. M. O. that Mattancheri has got one of the best out-patient departments in the whole State and Maternity department is much more important to Cochin than a hospital for more reasons than one. Another complaint mentioned by the Member was that while the State is taking money in the shape of taxes nothing is given in return. But one must not forget that income-tax came into existence only last year in this State. The people who pay the least tax in Cochin State are the merchants of Mattancheri. The income-tax was supported by this House on one consideration that somehow or other the State should get at least a pittance from the merchants of Mattancheri. Therefore the complaint that a lot of money is taken out of the poor merchants of Mattancheri without giving them any return falls to the ground. But at the same time as I said the necessity for a hospital is admitted on all hands and the only question is whether it should be completed this year.

Mr. A. Sankara Poduval.—May I know from the Chief Engineer whether it would be feasible to see through this work this year itself?

Mr. V. K. Aravindaksha Menon.—I shall try my best to complete the scheme but I cannot promise that the work can be hurried through in one year. They have to be planned very carefully and if we do things in haste we may be sorry later on.

Mr. A. Sankara Poduval.—Sir, I desire to dissociate myself from the unpleasant reflections cast upon the Member for Medicine in regard to this matter. So far as I know he is doing his very best in bringing about progressive and ameliorative measures in our Hospital. We know that Rs. 75,000 has been provided for the Hospital in Mattancheri and the construction of the buildings may be expedited as far as possible under the existing facilities available to the Chief Engineer. So that this question which was being pressed in this Council for four years may be set at rest and there may not be any room for such complaints in the next year. I request that the Honourable Chief Engineer may be pleased to bestow special attention upon the construction of this building.

മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ—ഞാൻ ഇന്നു മലയാളത്തിലാണ് പ്രസംഗിക്കുവാൻ പോകുന്നത്. ഈ മോഷന്റെ മുഖർ മലയാളത്തിലാണ് സംസാരിച്ചത്. എല്ലാവരും ഉറക്കം തുടങ്ങുന്നതുപോലെതന്നെ. എന്റെ കണ്ണിൽ ദൈവം ഇന്നു ഒരു കാഴ്ച കാണിച്ചുതന്നു. ഞാൻ ഈ കൌൺസിൽ ഹൌസിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ഒരു രോഗി ആസ്പത്രിയുടെ വാതുകൾ ഇരുന്നിരുന്നു. ആസ്പത്രിയുടെ വാതിൽ പൂട്ടിയിരുന്നതിനാൽ മഴയും കാറ്റുംകൊണ്ടു് അവിടെ തന്നെ ഇരുന്നിരുന്നു. ഞാൻ ഇവിടത്തെ ജോലി കഴിഞ്ഞു മടക്കുമ്പോൾ ആ രോഗി അവിടെതന്നെ ഇരുന്നു മരിച്ചിരിക്കുന്നതുകണ്ടു്.

ഞാൻ വണ്ടി നിറുത്തി ഒരു അന്വേഷണം കഴിച്ചപ്പോൾ മരിച്ചു തുടങ്ങിയതാണ് എന്ന് തീർച്ചയായി. അയാൾ എവിടെനിന്നും വന്നതാണെന്നും മറ്റും അന്വേഷിക്കണമെന്നും റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യാൻ റോഡ് ട്രാൻസ്പോർട്ട് വകുപ്പിന് ഉത്തരവു നൽകിയിരുന്നു. ഞാൻ പോലീസ് വകുപ്പിന്റെ ചീഫ് മെഡിക്കൽ ഓഫീസറെ കണ്ടുമുട്ടുകയും ഈ കണ്ടു കണ്ട കാര്യം പറയുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം എന്നോടു ഞാൻ എന്തുകൊണ്ട് അയാളെ തൂങ്ങിച്ചിട്ടു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മറ്റും ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അയാൾ സിമ്പതി ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഡോക്ടർമാർക്ക് പരാജയപ്പെട്ടത്. ഞാൻ ഒന്നാമതായി പരീക്ഷ പാസ്സായ ഉടനെ എന്നെ ഡോക്ടർമാർക്ക് പരാജയപ്പെടുത്താൻ ഉത്തരവു നൽകിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഡോക്ടർമാർക്ക് കരയുന്ന എന്റെ സ്വഭാവം കൊണ്ടു എന്നെയും അതിനു മനസ്സായില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ ലൈസൻസിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചത്. ഞാൻ ഈ കൊച്ചിരാജ്യം മുഴുവൻ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പല സ്ഥലങ്ങളിലും അസ്സതി ഇല്ലാതെ ജനങ്ങൾ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നുണ്ട്. പഴയന്നൂർ ഞാൻ മുഖ്യമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. ഒരിക്കൽ കോളറാപ്പട്ടം സമയം ഞാൻ ഞാൻ പോയിരുന്നപ്പോൾ എന്നാൽ ആ ദീനം പാടിപ്പെട്ടു. ഡോക്ടർ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം എവിടെയോ പോയിരുന്നു. ഒരു മുസൽമാൻ ആയിരുന്നു അവർക്കെ ഡിസ്ട്രിബ്യൂഷനിൽ. ഒരു ദൈവപ്രിയനായിരുന്നു. അവന്റെ എത്തിയ ഉടനെ എന്നെ കാണുന്നതായാ വരികയും സമാധാനത്തിനടുത്തു വാക്കുകളെ പറയുകയും മരുന്നു കൊടുത്തുയക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിനേക്കാളും സിമ്പതികരമായ വാക്കുകൾ രോഗത്തെ ശമിപ്പിച്ചു എന്നുവേണം പറയാൻ. ഡോക്ടർമാർ ദയവുള്ളവരായിരിക്കണം രോഗികളോടു്. അസ്സതിയുടെ വാതുക്കൽ ഇരുന്നു മരിച്ചയാളെ വേഗം സകാർ സ്ഥലത്തു കഴിച്ചിടുകയും ചെയ്തു എന്നും, അയാൾ മട്ടാഞ്ചേരിയിൽനിന്നും വന്നതാണെന്നും രണ്ടു ആൻഡർ അന്വേഷിച്ചു എന്നും രാവം തോണ്ടിയെടുത്തുകൊണ്ടുപോയി എന്നും മറ്റും എന്റെ വണ്ടിക്കാരൻ എന്നോടുവന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ എന്നാൽ വളരെ വ്യസനമുണ്ടായി. ആയതുകൊണ്ടു മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ അസ്സതി കെട്ടുന്നതു വരുന്നതൊക്കെ മതി എന്നു മാറ്റിവെക്കാതെ ഈ കൊല്ലത്തിൽതന്നെ കെട്ടേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ഈ മോഷനെ ബലമായി തടയുകയും ചെയ്യുന്നു.

മിസ്റ്റർ പോപ്പട്ട്ലാൽ ഗോവർദ്ധനലാലൻ.—സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ചെറുതുരുത്തി മെമ്പർ അവർക്കു കൈ കഴിഞ്ഞതെന്തെന്ന് ഡോക്ടർ തൊഴിലാണ്. ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്ത ശേഷം അകലമേയുള്ളവെന്നും ഇവിടെനിന്നു നോക്കിയാൽ കാണാമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു വാസ്തവമാണ്. ഒരു ഡോക്ടർക്ക് അടുക്കൽ ഒരു രോഗി ചികത്സക്കായി വന്നാൽ ആ രോഗിയോടു് വണ്ടിയിൽ കയറരുത്, കാര്യം കൊള്ളരുത്, അനങ്ങരുത്, എന്നെല്ലാം ഡോക്ടർ സാധാരണ പറയുന്നതാണ്.

യും അതുപോലെതന്നെ ചെറുതുരുത്തിമെമ്പർ പറയും. ഡാക്ടർമാർക്കു എങ്ങിനെയാകിലും ഒന്നുകിൽ ഭീനം മാറണം, അല്ലെങ്കിൽ അവസാനിക്കണം എന്നല്ലാതെ മറ്റു വിചാരമൊന്നുമില്ല. ഇവിടെനിന്നു നമുക്കു ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നു. എന്തിൽകൂടിയുണ്ടു വരേണ്ടതു്? വിമാനത്തിൽകൂടിയോ? റോഡുവലുതുമുണ്ടോ? ഒന്നുമില്ല. ബോട്ടോ വഞ്ചിയോ പാടിയിട്ടുവേണം ഈ ക്ഷാമകാലത്തു് അവർക്കു് ഇവിടെ വരുവാൻ.

ബഹുമാനപ്പെട്ട ലേഡിമെമ്പർ പറഞ്ഞ സംഭവം നടന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞു എട്ടുദിവസം ആയിരിക്കുകയുണ്ടു്. ആ രോഗിയുടെ കാര്യം ഹാസ്പിറ്റൽവാതുക്കൽവെച്ചു് അവസാനിച്ചു. ഇങ്ങിനെയാവാൽ ജനസംഖ്യ കുറയുവാനുള്ള ഒരു വഴിയായി. ഈ കുഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റ് സെഷൻ സമയത്തു് ഒരു സ്റ്റോർ വേണമെന്നു ഡിമാൻഡ് വന്നതിൽ ഒരു കട്ട്മോഷൻ അയച്ചപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെഡിക്കൽമെമ്പർ, കൈറഡിക്ടും ശരീരപ്പെടുത്തിത്തരാം എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലയൽ അകപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം യാതൊന്നും അദ്ദേഹം ചെയ്യുകയുണ്ടില്ല.

കൊച്ചിയിൽ കച്ചവടക്കാർ മാത്രമേയുള്ളൂവെന്നാണു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ചെറുതുരുത്തിമെമ്പർ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതു ശരിയല്ല. പലവിധത്തിൽ ടാക്സ് കൊടുക്കുന്നവരും മറ്റു പലവിധത്തിലുള്ള തൊഴിലുകൾ ഉള്ളവരുമായ ആളുകൾ മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ സ്ഥിരതാമസക്കാരാണു്.

വകുപ്പുധ്യക്ഷൻ പറഞ്ഞതു് “എനിക്ക് ഇതിൽ യാതൊന്നും മനഃപൂർവ്വമല്ല, സമ്മതമാണു്, കൊടുത്തുകൊള്ളാം; ഇഞ്ചിനീയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ഏറ്റവും നടത്താക്കഴിഞ്ഞാൽ എനിക്കു വിരോധമില്ല” എന്നു പറമെ ഒരു മനോഭാവം കാണിച്ചു. ഇങ്ങിനെ അനൗപനായ ഒരു വകുപ്പുധ്യക്ഷന്റെ തലയിൽ അദ്ദേഹം ഇതു കൊണ്ടുചെന്നു വെച്ചതു വലിയ തെറ്റാണു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഇഞ്ചിനീയർമെമ്പറോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ കഴിയുമെങ്കിൽ ഇക്കാര്യം തീർക്കാൻ നോക്കാം, പണിനടന്നുവരുമ്പോൾ താമസം വരുമോ എന്നു തീർച്ചയില്ല എന്നാണു് പറഞ്ഞതു്. ഇവക വാക്കുകളിൽനിന്നുതന്നെ ഈ സംഗതിയ്ക്കു് എത്രത്തോളം തീർച്ചയുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെണ്ടു് ആലോചിക്കണം. മട്ടാഞ്ചേരിയ്ക്കു അടുത്തവർഷംതന്നെ ഈ പണി മുഴുവൻ തീർത്തുതരാത്തപക്ഷം ഞാൻ ഇതിനെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻതന്നെ വിചാരിക്കുന്നു.

Motion put and carried

Mr. Popatlal Goverdhan Lalan.—A poll, Sir.

Ayes.		Nces.	
1	Mr. E Ikkanda Warriar	1	Mr. C. J Mathew
2	" Joseph Pettah	2	" K Achyuta Menon
3	" P S Kesavan Nambudiri	3	" V K Aravindaksha Menon
4	" Paul Mampilli	4	" M P Cherian
5	" K Ayyappan	5	" I N Menon
6	" K M Ibrahim	6	" T Narayana Menon
7	" T A Ramachandra Ayyar	7	" P Nilakanta Menon
8	" T K Nayar	8	Dr. D Raghavendra Rao
9	" P Kumaran Ezhuthasan	9	Rama Varmha Tampuran
10	" P Krishna Menon	10	" P V Raphael
11	" P Raman Menon	11	" P V Subramania Ayyar
12	" Popatial Goverdhan Lalani		
13	" A Sankara Poduval		
14	" M Krishna Menon		
15	Dr. K. Sankara Menon		
16	Mrs. Swaris		

Neutrals.

Mr. A Eachara Menon
Dr. A R Menon

Motion No. 7.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.—*To reduce the allotment of Rs. 359,743 for Medical Re.1/-* (എൽ. എം. പി കാർഷ് ചില പ്രത്യേക ഉദ്യോഗങ്ങൾ റിസർവ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതിന്റെ അനുസൃതമായ ഉൽപ്പോഷിക്കുവാൻ.) സർ, വൈദ്യവകുപ്പിലേക്കു ആകെ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായ ൩, ൫൯, ൭൪൨ രൂപായിൽനിന്നു ഒരു രൂപാ കാര്യം മെനുള്ള ഒരു ഉപക്ഷേപം ഞാൻ ഇവിടെ ഹർജി അർപ്പിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം എൽ. എം. പി. കാർഷ് ചില പ്രത്യേക ഉദ്യോഗങ്ങൾ റിസർവ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതിന്റെ അനുസൃതമായ ഉൽപ്പോഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്.

ഞാൻ ഇന്നലെ ചോദ്യോത്തരസമയത്തു് ഇതിന്റെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങൾ ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ വഴിയായതന്നെ ബഹുമാനപ്പെട്ട നിയമസഭാംഗങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്. അതിലേയ്ക്കു് എന്റെ സ്മരണയോടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതു ശ്രദ്ധിച്ചാലേ സംഗതികൾ ശരിയായി വന്നുമാകുകയുള്ളു.

ആദ്യത്തെ ചോദ്യം;

235. Will the Government state whether there is any order of theirs preventing graduates of medicine from being appointed as Sub-Assistant Surgeons?

ഇതിന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മറുപടി yes ഇതിനെ തുടർന്നു് ചോദ്യം ചിട്ടുള്ള ചോദ്യം.

236. Will the Government State.—(a) The circumstances under which the order referred to in the previous question was issued; and (b) whether they are aware that the same has caused hardships to the unprovided graduates of medicine?

മറുപടി.—

(a) It was to avoid a clash between the interests of the two grades of medical men that Government had to issue such an order. (b) Government do not think that the order has caused any hardship to medical graduates since the Assistant Surgeon's grade is reserved for them.

ഈ സംഗതിയെ തുടന്ന് ഞാൻ മെഡിക്കൽ മെമ്പറോടു് “കൂടുതൽ യോഗ്യത ഏതെങ്കിലും സ്ഥാനത്തിനു ഭോഷമായൊട്ടു പരിണമിക്കുന്നതെങ്ങിനെ” എന്ന് ഉപചോദ്യം ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ പ്രസിഡൻറ് ഒരു മിനിറ്റോ ഉള്ളെന്നു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. മറുപടി പറയാതെ വിട്ടുകൊണ്ടു തന്നെ പ്രതിഷ്ഠയായ് ഗവണ്മെണ്ടു മെമ്പർ ഈ വാദത്തിന്റെ ന്യായം സമ്മതിച്ചു എന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട അനജോഗസ്ഥമെമ്പർമാർ മനസ്സിലാക്കണം. വാസ്തവത്തിൽ കൂടുതൽ യോഗ്യത ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥാനത്തിന് ഒരു ഡിസ്ടിംഗ്വിഷൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതാണ് (അനർഹതാകാരണം) വരുക്കുകയും കൂടുതൽ യോഗ്യത കൂടുതൽ അർഹതയായി കരുതുകയല്ലാതെ, ഒരു അനർഹതയായി കരുതേണ്ടതാണെന്നു വാദിക്കുവാൻ തർക്കശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനക്കാർതന്നെ പുറപ്പെടണം. ഇതിനെ തുടർന്നുകൊണ്ടു് വേറെ ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. മാസ്റ്റേഴ്സ് ആഫ് മെഡിസിൻ സുകാർ കീഴിലുള്ള ബിരുദധാരികളെപ്പോലെ വല്ല സ്ഥാനങ്ങളും റിസർവ്ഡ് ആയി നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നായിരുന്നു അതു്. അതിന്നു മറുപടി കിട്ടിയില്ല. അതിനനുസരിച്ചു് നിർണ്ണയം വെച്ചാൽ മറുപടികൾ താനേ അന്യമായിപ്പോകും. അതിനെ തുടർന്നു ചോദിച്ച ചോദ്യം ഇതാണ്.

237. Will the Government say whether any exemptions have ever been made to the rule that graduates in medicine should not be appointed as Sub-Assistant Surgeons and the reasons for such exemption? മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്.

No exemption has ever been made since the introduction of the rule referred to in the answer to Question No. 235.

ചില എം. ബി. ബി. എസ്സ്. കാരെ സബ് അസിസ്റ്റന്റ് സർജൻമാരായി നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഗവണ്മെൻറ് റിക്കാർട്ടുകൾ നോക്കിയാൽ കാണാം. അങ്ങിനെയുള്ളവർ ഇപ്പോഴും സർവ്വീസിലുണ്ട്. പന്നിട്ടുള്ള ചോദ്യം ഇതാണ്.

238. With reference to the Government order preventing graduates of medicine from being appointed as Sub-Assistant Surgeons, will the Government state how an additional qualification can be a disqualification for a particular post? മറുപടി.—

The Member is referred to the answer to Question No. 236 (a) ഇതാണ് ഇതിനുള്ള കുറവും.

ററന്നു (എ)-ൽ ചോദ്യംചെയ്തിരിക്കുന്നത്.—

The circumstances under which the order referred to in the previous question was issued.

അതിനുള്ള സമാധാനമാകട്ടെ,

"It was to avoid a clash between the interests of the two grades of Medical men that Government had to issue such an order" എന്നാണ്.

ഇതിൽ എന്റെ ചോദ്യത്തിനു യാതൊരു മറുപടിയും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു കൂട്ടൽ യോഗ്യത ഒരു കൂടിയ ജോലിയ്ക്ക് എങ്ങിനെ പ്രതിബന്ധമാകുമെന്നു ചോദിച്ചതിന്റേ ററന്നു-യെ ചോദ്യം ഏ. നേക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഈ വിഷയത്തെ തീരെ സ്പർശിക്കാത്ത വാക്കുകളാണുള്ളത്. ഭൂതകാലത്തെ വരുന്ന ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ അക്കോട്ടമിങ്ങോട്ടും reference (ബന്ധം) പറഞ്ഞ് അനുഭവഗാതസ്ഥന്മാരെ സൂത്രത്തിൽ പറിച്ചുകൊടുക്കുന്നതല്ല. വൈദ്യമെമ്പരയുടെ ഭാവം! ഇപ്പറഞ്ഞ തീയതിയിൽ ആ ചേന വേവുകയല്ല ഇപ്പോൾ തന്നെ നിയമസഭയെ വിശ്വാസമില്ലാതെയാക്കുന്ന ബഹുജനങ്ങളെ ഇത്തരം ബാലിശമായ മറുപടികൾ കേൾക്കി നിങ്ങൾ നിരാശരാക്കരുതെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. ഇതുപോലെയുള്ള എത്ര ചോദ്യങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ മറുപടി പറയാതെ നിൽക്കുന്നു! കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റിന്റെ ഗതത്തിൽ പോലും അമ്പലക്കുളം റോഡും ചോലക്കുളം റോഡും മറുപടി പറയാതെ ബാക്കിയാക്കിയല്ലേ? ഇങ്ങിനെയുള്ള നിലനില്പാത്ത മറുപടികൾ പറയുന്നതിൽ ഭേദപ്രകാരം മറുപടി പറയാതെ വീട്ടുകയുണ്ടല്ലോ! ചോലക്കുളം മറുപടി പറയണമെങ്കിൽ ന്യായമായും യുക്തമായും ആലോചിച്ചും പറയുകയല്ലാതെ വെറും തൊട്ടുവാക്കുകൾ പറയരുത്. അനുഭവഗാതസ്ഥന്മാരോട് എന്തെങ്കിലും ഒരു സമാധാനം പറഞ്ഞുവീട്ടുന്ന സമ്പ്രദായം കളയണം. അവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കു ശരിയായ പരിഹാരം ചെയ്യണം. അവരുടെ ആശയങ്ങളേയും ആദർശങ്ങളേയും മനസ്സിലാക്കി സാഹകര്യം പ്രവർത്തിക്കണം. അതിലേക്കു സ്ഥിരോത്സാഹം കാണിക്കണം. മേലാളെങ്കിലും ഇങ്ങിനെ ചെറുകുട്ടികളെപ്പോലുള്ള ഭ്രാന്തരും കളയണമെന്നാണ് എനിക്ക് ഗവണ്മെന്റിനോടു പറയാനുള്ളത്. പിന്നീടുള്ള ഒരു ചോദ്യോത്തരം വളരെ രസാവഹമായ ഒരു ഭാഗമാണ്. അവസാനത്തെ ചോദ്യം ഇതാണ്.

120. Will the Government state whether they have reserved special appointments to School Finals, Intermediates, Bachelors of Arts, Masters of Arts, Ph. Ds., Bachelors and Masters of Law, etc., etc., as they have reserved the posts of Sub-Assistant Surgeons to L. M. Ps.

അതിനുള്ള മറുപടി—

"In the clerical establishment certain posts are generally filled up only with graduates. In the other classes of appointments also special qualifications are prescribed according to the duties and responsibilities of the various posts"

ഈ ചോദ്യം ഇതിനോടു അടുത്ത ബന്ധമുള്ള മുൻചോദ്യങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തികളിന്റെ വ്യാപ്തി ഇൻഡിപെൻഡൻസി (ഒറ്റക്കു) സമാധാനപരത്തെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൗശലത്തെ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഈ ഗവണ്മെന്റിൽ 'ലൈലാമജ്' എന്ന പേരിൽ ഞാൻ അനുരക്തനായിപ്പോകുമോ എന്നാണ് എന്റെ ഭയം! എന്റെ ഇതു സംബന്ധമായ വാദത്തെ ശരിവെക്കുകയാണ് ഗവണ്മെന്റ് ഈ മറുപടിയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു. — ക്ലാർക്ക് സ്ഥാനത്തിന്നു ഉയർന്ന ബി. എ. ക്ലാർക്ക് വെക്കുന്നുവെന്നു — ഗൗരവമായ സന്ദർഭങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുവാനാണ് ഈ ചോദ്യം വേർതിരിച്ചത് എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ അത്ര ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ചോദ്യോത്തരങ്ങളുടെ രീതികൊണ്ട് ഗവർണ്മെന്റ് അനുജ്ഞാതസ്ഥന്മാർക്കു മനപ്പൂർവ്വം ചിന്താകഴുപ്പും ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള നിലയാണ് വ്യാപ്തി എടുത്തതെന്നു കാണുന്നു. ഇതിന്നുമുമ്പു ഇതോടു സംബന്ധിക്കുന്നതായ ചോദ്യങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടുള്ള മറുപടികളും ഈ മറുപടി ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയും സ്ഥാപിക്കുന്നതായ തത്വങ്ങൾ നെല്ലും മോരും പോലെ പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളാണ്. കൂടുതൽ യോഗ്യതയുള്ള ആളുകളെ (ബി. എ. ക്ലാർക്ക്) നിയമിക്കാൻ ക്ലാർക്ക് ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ കൂടി നിയമിക്കുന്നു എന്നല്ലേ ഈ മറുപടി കാണിക്കുന്നത്? ഇന്നത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മക്കാരണം ഗ്രാഡുവെറുകളേയും (ബി. എ. ക്ലാർക്കേയും) കൂടി ക്ലാർക്കുമാരായിട്ടാണ് നിയമിക്കുന്നത്. എന്നുവെച്ചാൽ എന്റെ ഉപക്ഷേപം ശരിയെന്നതും സബ് അസിസ്റ്റൻറ് സർജൻസാവുന്നതിന്നുമാത്രം കൂടുതൽ യോഗ്യത ഒരനന്തരയാകുന്നതിലുള്ള വാദമെന്തു? ബി. എ. ക്ലാർക്കു ഒരു ക്ലാർക്കാകുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ എം. ബി. ക്ലാർക്കു ഒരു സബ് അസിസ്റ്റൻറ് സർജനായിക്കൂടേ? എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കും മറുപടികൾക്കും തമ്മിൽ ഒരു താരതമ്യവുമില്ല. ഒരായ എം. ബി. എസ്. പാസായ! എന്ന കാരണത്തിന്മേൽ അയാളെ ഒരു സബ് അസിസ്റ്റൻറ് സർജൻസ്ഥാനത്തിന്നു പോലും നിയമിക്കാതെ — അവിടെയിരുന്നു കൊണ്ട് ഒരു പ്രമോഷൻ കൂടി മോഹിക്കുവാനുള്ള അവസരം കൊടുക്കാതെ — ശിക്ഷിക്കണമെന്നാണ് ഈ അർത്ഥമില്ലാത്ത റിസപ്ഷൻ കൊണ്ടു അർത്ഥം വരുന്നത്! അതുകൊണ്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റ് ഇനിയെങ്കിലും ഇവർ ചെയ്യുന്ന അവകാശഭർത്ഥനയെ മനസ്സിലാക്കി ഈ ബുദ്ധിമുട്ടായ നിയമത്തെ എടുത്തുകളയേണ്ടതാണ്. ബി. എ. ക്ലാർക്ക് റിക്ടാവലിക്കുവാൻ നൽകാമെന്നു പറഞ്ഞുവന്നാൽ "clash of interests" എന്ന തൊട്ടാവാടിനായത്തിന്മേൽ

നിക്കൾ അവരെ പട്ടണി ഇടുമോ? ചിലർ എം. ബി. ബി. എസ്സ് പാസായി എന്ന കറന്തിന് അർത്ഥമുണ്ടെന്നും, നിയമരഹിതവും, ഉത്തരവാദിത്വബോധമില്ലാത്തതുമായ ഈ നിയമം വച്ചുകൊണ്ട് ആ സാധുക്കളെ തിക്ഷിക്കാതെ നിക്കൾ ഇനിയെങ്കിലും ഈ നിയമത്തെ റദ്ദ് ചെയ്ത് പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ മാനിക്കണമെന്നും, ഈ കടുമോഷണനുകൂലമായി നിക്കളെല്ലാവരും യോജിച്ചു വോട്ടുചെയ്യണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

Mr. Joseph Pettah.—Sir, I am very glad to support this motion. As the Hon'ble mover has very ably pointed out I do not find much reason or fairness at the back of this order which excludes certain class of people from certain kinds of appointments merely because of their superior qualification. This seems to be an unheard of procedure which does not obtain in any other walks of life. As the Hon'ble Mover himself has pointed out an additional qualification is considered to be a disqualification which is very unintelligible to say the very least of it. We can very well understand the reservation of any particular grade of appointment for people of superior qualification. That position could be very well understood but the total exclusion of a better qualified class of people from certain grades of appointment seems to be a mystery. It seems to be completely incomprehensible. The Hon'ble Member for Medicine the other day gave out the reason that it was to avoid a clash between the L. M. P's and other people of superior qualification. I do not know how this clash is said to be avoided in this fashion. Perhaps there could be some meaning in laying down the principle that given the minimum qualification between people appointed in the same grade no distinction or preference should be given to a man simply because he is a Medical graduate. To make myself clear I would say for the post of Sub-Assistant Surgeons the L. M. P. diploma is quite sufficient. People possessing that qualification are appointed. Also people possessing Medical degrees are appointed. Now if a man with the minimum qualification happens to possess longer service surely his claims should not be overlooked for the sake of a man with a Medical degree. In other words, the man with a degree should not be promoted when the other man has got longer service and so on. That position can be understood and if that position is adopted I do not think that there would be any reason for complaint from the L. M. Ps. Their claims would not be overlooked. Now let us see what the position is. Simply because a man is a Medical graduate he is disqualified from being appointed to a post. I am sure if a Master of Arts applies for a Constable's

place the Commissioner of Police will not consider his qualification as a disqualification. Perhaps he would be very welcome. At the same time he would not give him preference over other people in the matter of promotion. That rule can be laid down. To exclude a class of people because of their superior qualification seems to be penalising superior qualification. With the progress of time, as the Hon'ble Mover himself pointed out, people of higher and higher qualification would be available for all kinds of job. Clerks of all grades may be appointed from among graduates. Even Graduates will fight for admission in the Police Department. In Calcutta the other day we had an example of graduates being appointed as Municipal Sweepers. It would seem that they had to go to court and in the court it was proved that they were graduates. If the order under discussion is reasonable these graduates could very well be excluded from any appointment to the Sweepers' class. It should not be considered to be a crime in them to have gone for higher study. We should as far as possible encourage higher studies. At the same time we should safeguard the interests of the people in the lower grades which could be done without penalising higher studies. The claims of the L. M. Ps. could be safeguarded in the matter of promotions. I do not say that Medical Graduates should be given preference in the case of first appointment. Even if they are given preference in the first appointment it is not a bad principle. Far from giving any preference they are positively excluded. On what ground? Simply on the ground that they are graduates. A crime in them to have gone for higher studies passes all comprehension. Therefore, the sooner the order is cancelled the better for all parties concerned. With these few words I beg to support the motion.

Dr. A. R. Menon — I wish to bring only one or two facts to the notice of the Government. The fact that the M. B. B. S. are applying for this post shows that there is a surplus of Doctors as there are surpluses in all other walks of life. Surely they would have preferred to get better places. Because there is no available place and the system appears to be what it is, the only source is to take up that post. One can certainly understand that for holding a post the minimum qualification should be such and such and if a person who possesses that qualification, applies for it he may be appointed. Then there is no trouble. The mere fact that a man happens to possess a little more knowledge, a little more higher education, by getting a degree, if it denotes a better education, should not be held to be a reason for excluding him from a particular post. He should not be penalised on the ground that he has more knowledge. If that principle is applied

what about the Rural Dispensaries? The Rural Dispensary occupies a position which is much lower than the Government Dispensary. I happen to know that there is an M. B. B. S. in a Rural Dispensary. I think he is a relation of the Hon'ble Member for Narakkal.

Mr. Paul Mampilli.—He is in the Government Dispensary.

Dr. A. R. Menon.—Anyhow it is only a Dispensary and there is an M. B. B. S. If Medical Graduates are appointed as Sub-Assistant Surgeon—they can be taken to the Assistant Surgeon's grade when occasion arises. Even in Rural Dispensaries where the amount that is given is Rs. 30 the pay of a compounder—there are many applicants who have passed the M. B. B. S. examination of the Madras University who find it very difficult to get into any of these Dispensaries. People would rather do some work than sitting quiet at home after taking a degree which involves much exertion, much expenditure, and when they find that there is no scope for any one even a Rural Dispensary is acceptable to them. I don't think there is anything degrading or dishonourable in doing this work. Whether they do it among Princes and Palaces or huts and peasants, the nobility of the profession remains the same. Therefore, when we here consider this we have to face this question of giving Rs. 30 to some M. B. B. S. in the Rural Dispensaries is it fair to say that in Government Dispensaries they should not be appointed. The position ought to be the other way. You should give more to those who practise in Villages and cut down the pay of the Urban Doctors. We notice even in Rural Dispensaries where we cannot expect much practice even men having M. B. B. S. and L. M. S. qualification after years of practice trying their level best to get Rs. 30 per mensem for a living. Therefore, making this arbitrary qualification adverse to persons who have higher academic qualifications in wrong is principle, unsound in policy and inequitable in application. For these reasons I support the motion.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—സർ, ഗവണ്മെൻറ് നല്ല തത്വങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും പ്രവൃത്തിയിൽ മാറ്റപ്രകാരത്തിൽ നടക്കുന്നതുകൊണ്ട് വരുന്ന ഉപദ്രവമാണ് ഇതെല്ലാം. ഇന്നു ക്ലിപ്തയോഗ്യതയുള്ള ആളുകളെ ഇന്നു ഗ്രേഡിൽ കുറഞ്ഞ ജോലിക്കു വയ്ക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളതു് ഒരു നല്ല തത്വമായാണു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. ഗ്രാഡുവേറെനെ രംഗപ്രകാരത്തിൽ കുറഞ്ഞ നിയമിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു് ഒരു കടുമോഷൻ ഞാൻ മുമ്പ് ഒരിക്കൽ ഹാജരാക്കിയിരുന്നു. എൽ. എം. പി. കോരുകൊണ്ടു് നിവൃത്തിയ്ക്കാവുന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ അവർക്കുതന്നെ കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. അല്ലെങ്കിൽ അതു സർവ്വീസിൽ എൽ. എം. പി. കോർക്കു് ഭോഷം ചെയ്യും.

ഇപ്പോൾതന്നെ ഗ്രാഡു വേദകളെ പിടിച്ചു ഹെഡ് കാൺസ്സ് ബിരുദമായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ ഒരുതരം വേറെയുണ്ടോ?

ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ.—കാൺസ്സ് ബിരുദമായാട്ടും വയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

മാസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—കാൺസ്സ് ബിരുദമായാട്ടും വയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ വിശേഷിച്ചും അത്രയും. അതു ചില ലാക്കുകൾ വെച്ചു ചെയ്യുന്നതാണ്. ഗവണ്മെന്റ് ഏതെങ്കിലും ഒരു തരം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാ സ്ഥലത്തും അതു ഒന്നുപോലെ സ്വീകരിയ്ക്കണം. ഒരു ഗ്രാഡുവേദിനേയോ, എൽ. എം. പി. യേയോ എം. ബി. ബി. എസ്സ്. നേയോ ഇന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ കുറഞ്ഞു വയ്ക്കുകയില്ലെന്നു തീരുമാനിയ്ക്കണം. അല്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെയാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ എവിടേയും ആ തരംതന്നെ സ്വീകരിയ്ക്കണം. ഗ്രാഡുവേദിനെ താഴ്ന്ന ജോലിയിൽ വയ്ക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു വിടുവാൻ മനസ്സില്ലാത്തവധം പ്രവൃത്തിയ്ക്കുവാനാണു ഭാവമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ ക്രാഷ് ഗന്തുർ മെമ്പർടെ ഉപക്ഷേപത്തോടു യോജിക്കുന്നു.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—Are there not M. B. B. S.s in Rural Dispensaries?

Dr. D. Raghavendra Rao.—Yes.

Sir, there is some slight misconception as regards this matter, and I have to clear it.

It was the custom here, in this State service and it is the custom at present even in British India, to reserve the office of the Sub-Assistant Surgeon class to men with the L. M. P. qualification. Of the 500 and odd Sub-Assistant Surgeons that are at present working, according to the Civil List, in the Madras Presidency, there is not one with a superior qualification than the L. M. P. Unlike other departments, there is the separate qualification set apart for the Sub-Assistant class known as L. M. P. which unlike Matriculates, Intermediates or graduates in arts, is a different post altogether and one does not lead on to the other. The initial general education qualification of the one is inferior to that of the other, though the period of training and perhaps the books that they read are the same, the nature of the studies and the difficulty in passing through the examinations of the University are quite different from those that are expected from the L. M. P. class. Originally the idea of the Government of Madras and other Governments in British India was to train this class of officers for a special purpose. No doubt, it is not a very desirable thing that there should be an air-tight compartment in the Medical Department, because all are doing the same work, though a greater

standard of efficiency is expected from higher classes. In this State service never was there an instance of graduates being appointed to the Sub-Assistant's cadre till a few years ago, when there were 5 vacancies of Sub-Assistant Surgeons in which three new graduates were appointed. It so happened that these graduates not being in a position to get the Assistant Surgeon's cadre, because the department is a small one wherein the vacancies in the higher cadre were few, began to get a certain amount of discontent with in the department; and we know that discontent in service is not always a good thing for the efficiency of the department. Subsequent to that, there came a vacancy of a Sub-Assistant Surgeon to which one of the graduates applied and I lay the whole blame on myself for requesting the Government to give me a ruling whether graduates should be appointed to the cadre of Sub-Assistant Surgeons. My view is, that unlike other departments there is a special cadre of officers with a special qualification and if graduates are taken in at present to fill up the vacancies of Sub-Assistant Surgeons due to the unemployment they are quite willing to accept the places they soon get discontented as they will have to keep on as such for a long time as the chances of promotion as Assistant Surgeons are few and rare, and especially in view of the fact that this department has very few posts open to these officers, I requested the Government whether this rule that was in existence in our department as regards taking of L. M. Ps for Sub-Assistant Surgeons' posts should be deviated from, especially on one ground that when we have to depute one for Cholera duty, small-pox duty, etc., it is always easier to depute one from the Sub-Assistant Surgeon's cadre than a graduate of medicine. With the restriction that we are hereafter imposing as regards entertainment of paid men in service, with the extension of the honorary system and with the substitution of women appointed in the cadre of Sub-Assistant Surgeons as vacancies occur the vacancies for paid officials in the department will be practically nil, and if for those very few vacancies, we take in graduates, it will be very difficult for the department to carry on with the work.

There is another difficulty. Suppose a graduate is appointed as a Sub-Assistant Surgeon and he is the 60th man in the department and he has 59 men over him. Naturally due to his superior qualification he aspires for the place of Assistant Surgeon when there is a vacancy in the department and the 60th man has to jump over and become the first man,

Therefore, considering all the aspects of the case, Government decided that these two cadres of officers be recruited according to their qualification. I understand that even in the Education Department graduates are not being employed to the primary schools as teachers.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Is it a fact?

Mr. I. N. Menon.—That is real.

Dr. D. Raghavendra Rao.—I do admit that due to the increase in the educated classes of all grades, people with higher qualifications are willing to accept low pay and low places. But it will be very difficult. For instance, in my own department, I have had applications from people who have passed the School Final Examination for ward cooly's posts. I may say, for the information of this House, that I have not appointed any of them. We want men to work and not to walk about in the hospital. It is for this purpose that this rule has been laid down and I consider that it is a good one.

Dr. A. R. Menon.—On a point of order, Sir. The suggestion emanated from the Chief Medical Officer is that the Chief Medical Officer said that this should be done and the Government also said that it should be done. So, the ruling is in concurring with the opinion expressed by the Chief Medical Officer.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.—സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മെഡിക്കൽ മെമ്പറുടെ ഈ വാചാലതയും കേൾക്കുമ്പോൾ എൽ. എം. പി. കോർ ഉദ്യോഗം കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു മററാക്ഷമില്ലാത്ത വല്ല പ്രതേകകൾക്കുവേണ്ടിയും ഉണ്ടോ എന്നു സംശയിച്ചുപോയി. അവർക്കിടയിലുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്ന് മെഡിക്കൽ മെമ്പർ വല്ല കാര്യം ഒപ്പിട്ടുകൊടുത്തുണ്ടായിരിക്കാമെന്ന് എനിയ്ക്കു തോന്നിപ്പോയി. എന്നെ അനുകൂലിച്ചു സംസാരിച്ച അനുജ്യാഗസ്തമെമ്പർമാരെല്ലാം ഇതിന്റെ യുക്തിഹീനതയേയും, അനാശാസ്വതയേയും വളരെ വിശദമായിപ്പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ കൂടുതലായ ഒന്നും എനിയ്ക്കു ഗവണ്മെന്റിനെ ധരിപ്പിയ്ക്കുവാനില്ല. പക്ഷെ മെഡിക്കൽ മെമ്പർ പറഞ്ഞ ചില സംഗതികളിൽ ചില പാരകൾ ഉള്ളതിനെക്കുറിച്ചു മാത്രം അല്പം പറയുവാനുണ്ട്. അദ്ദേഹം ആദ്യം തന്നെ ഉദ്യോഗങ്ങൾ വാട്ടർടൈട്ടുകമ്പാർട്ട്മെന്റായിട്ടു (നിശ്ചിതമായ വിഭജനം) യോഗ്യതകളുടെ തോതിനു വലിപ്പമെടുപ്പാക്കിക്കൊടുപ്പാൻ വിഷമമാണെന്നു വാദിച്ചു. അതിനു ശേഷം അത് (വലിപ്പമെടുപ്പാക്കിയ വിഭജനം) ആവശ്യമാണെന്ന് പറഞ്ഞു. അങ്ങിനെ പരസ്പരവിരുദ്ധമായി അദ്ദേഹം ഓർക്കാതെ പറഞ്ഞുപോയി. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ പൊസിഷൻ (വാദം) തീരെ ശക്തിയുള്ളതല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം, പി

ന്നെ അദ്ദേഹം പറയുന്ന ന്യായം ഇതാണ്. വളരെ L. M. P. ക്കാർ കൂടെയുള്ളപ്പോൾ ഇടയ്ക്ക് ഒരു M. B. B. S. നെ നിയമിച്ചാൽ അയാൾക്ക് എപ്പോഴും എൽ. എം. പി. ക്കാരെ കവച്ചുവയ്ക്കേണ്ട മോഹവും അസ്വസ്ഥതയുമുണ്ടാകുമത്രെ! ഈ ദശചുറ്റുപാടുകളിൽ അപ്പുറത്തിരിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറുമെമ്പരന്മാരുടെ മനസ്ഥിതിയെന്താണ്? നിങ്ങൾക്കൊക്കെങ്കിലും ഇപ്പോൾ കിട്ടിയ ടുള്ളതുകൊണ്ട് മതിയായ ടുണ്ടോ? മനുഷ്യർക്ക് ഒരു കിട്ടിയാൽ അതിനപ്പുറത്തേതും കിട്ടണമെന്ന മോഹം വരുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്. ആ പുരോഗമനവാങ്ങമയെ നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെയുള്ള നിയമങ്ങൾ കൊണ്ട് എതിർക്കുന്നതാൻ മുമ്പ് അപ്പുറത്തിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം അതിർമാഹങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കണം. അല്പസ്യവദ്യമായ നമ്മുടെ യുവാക്കൾക്ക് എത്ര വേണമെങ്കിലും ഉയരുന്നള്ള സന്ദർഭങ്ങളുള്ള വിസ്മൃതങ്ങളായ തൊഴിൽ പദ്ധതികൾ സൃഷ്ടിയ്ക്കുകയാണ് ഇത്തരം മണ്ടൻ നിയമങ്ങളെ പ്രയോഗിക്കുന്നതാൻ പകരം നിങ്ങൾ വഹിക്കേണ്ട ചുമതല. അബദ്ധമാണെന്നു മനസ്സിലായാലെങ്കിലും അതിൽനിന്നും പാതിരിയുവാൻ എന്താണിത്ര മടി? അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ബോദ്ധ്യമാകുന്ന വാദങ്ങളാണ് അപ്പുറത്തുനിന്നും വന്നതെന്ന് എന്നിയ്യ തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ സംഗതിയിൽ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കല്ലാം ബദ്ധ്യവായവ്യത്യാസമില്ലാതെ യോജിപ്പുണ്ടെന്നു കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഞാൻ ഇതിനെ പ്രസ്തു ചെയ്യുന്നു.

Motion put and carried.

The House rose for lunch at 2 p. m. and reassembled at 3 p. m. with M. R. Ry., P. Krishna Menon Aul., in the chair.

Motion No. 8.

Mr. K. M. Ibrahim.—*To reduce the allotment of Rs. 3,59,743 for Medical by Re. 1/-*—ആശുപത്രികളിൽ വേണ്ട ചില പരിഷ്കാരങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചാൻ.

സർ, വൈദ്യകുപ്പിൽ ഇനി ബാക്കിയുള്ള സംഖ്യയിൽ നിന്നും ഒരു രൂപാർദ്ധം കുറയ്ക്കണമെന്നുള്ള ഉപക്ഷേപം ഞാൻ ഹാജരാക്കുന്നു.

Mr. K. Ayyappan.—On a point of order, Sir. I want to know whether a cut of one rupee on the amount given here can now be made. There had already been two one rupee cuts on that amount.

President.—These motions were made at a time when the allotment stood at a certain figure. I think therefore that this motion is in order.

മിസ്റ്റർ കെ. എ. ഇബ്രാഹിം.—ഇതിലെ വിഷയം ആശുപത്രികളിൽ വേണ്ട ചില പരിഷ്കാരങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. ഈ പ്രമേയത്തിൽ ഞാൻ പ്രധാനമായി ഉദ്ദേശിക്കുക

ശിശുക്കൾക്കു സംഗതിയെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മട്ടാഞ്ചേരിമെമ്പർ ഒരു ഉപക്ഷേപം മൂലം ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ ആ ഉപക്ഷേപം കാണാതെ ആരെങ്കിലും എന്റെ ഉപക്ഷേപം മാത്രം പ്രൊസിഡിംഗ് സെടുത്തു വായിച്ചാലോ എന്നു വിചാരിച്ചു അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്ന ആ പ്രധാനകാര്യത്തെക്കുറിച്ച് രണ്ടുവാക്കു പറയാം. ഞാൻ ഇന്നു കാലത്തു് ഈ സഭയെ ബോധിപ്പിച്ചതു് കൊച്ചി മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ ഉദ്ദേശം ൮൨,൦൦൦ ആളുകളുണ്ടെന്നാണു്. അത്രയ്ക്കുണ്ടോ എന്നു അപ്പോൾ ചിലർ സംശയിച്ചു. എത്ര കുറഞ്ഞാലും ൩൨,൦൦൦-ൽ താഴെ വരുകയില്ലെന്നുള്ള നിശ്ചിതഫീൽഡ് (സംഖ്യ) തന്നെത്തന്നെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ൩൨,൦൦൦ ആളുകളോളം വരുന്ന ഒരു വർത്തകവാണിജ്യകേന്ദ്രത്തിൽ ഒരു നല്ല ആശുപത്രിയില്ല എന്നുള്ളതു് വാസ്തവത്തിൽ പത്രഭാഷയിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ വളരെ ശോചനീയമായ ഒരു സംഗതിയാണു്. ഈ സംഗതിയുടെ ഫയൽ ആരംഭിച്ചിട്ടു് ആകെക്കൊല്ലത്തോളമായി എന്നുള്ളതു് അതിന്റെ ശോചനീയതയെ ഇരട്ടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. ശോചനീയമായ സംഗതികളെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മാരായിൽ ക്ലിപ്തമേനോനും ഞാനും വിടുവാൻ വിചാരിച്ചിട്ടില്ല.

Mr. C. J. Mathew.—The question of the Mattancheri hospital has been discussed at length and a decision already arrived at.

Dr. A. R. Menon.—This cut motion includes various other items also.

President.—In fact we have heard enough and more about the Mattancheri hospital question and we have come to a certain conclusion. Therefore the Hon'ble Member will please refer as little as possible to that matter and proceed with other matters.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.—എനിയ്ക്കു് ഇതിനെക്കുറിച്ച് വാസ്തവത്തിൽ അധികം പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല; പക്ഷെ നമ്മുടെ വളരെ ആളുകൾ ബ്രിട്ടീഷ് കൊച്ചിയിലേക്കു ചികിത്സക്കു പോകുന്നുണ്ടു്; വളരേപേർ എറണാകുളത്തേക്കും വരുന്നുണ്ടു്. അങ്ങോട്ടു മിഷണറിയുടെ ഈ പോക്കു് മട്ടാഞ്ചേരിക്കാക്കു് വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടിന്നിടയാക്കുന്നു. കൂടാതെ സാധുക്കൾക്കു് Strangulated Hernia (കുടൽ പിരവു) തുടങ്ങിയുള്ള ഉടനടി വിദഗ്ദ്ധസഹായം വേണ്ട രോഗങ്ങൾ പീടപെട്ടാൽ അതിന്നു വേണ്ടത്ര സൗകര്യങ്ങൾ മട്ടാഞ്ചേരിയിലുണ്ടോ? പാതിരാക്കും മറ്റും ഈ രോഗം വന്നാൽ എറണാകുളത്തേക്കു പോകുവാനും സാദ്ധ്യമല്ല പാവങ്ങൾക്കു സ്റ്റേഷൻ ബോട്ടുപിടിക്കാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടോ? അതുകൊണ്ടു പല നിലക്കും മട്ടാഞ്ചേരിയിൽതന്നെ ഒരു നല്ല ആശുപത്രി സ്ഥാപിയ്ക്കേ

ണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. അതിലേക്കു വേണ്ടപോലെ ചെയ്യാമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെണ്ടു ഏറ്റെടുക്കുകയുണ്ടോ? അത് ഇക്കാര്യം തന്നെ സ്ഥാപിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ വീണ്ടും ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ഇനി ഇരിക്കുപക്കടയെക്കുറിച്ചാണ് പറയുവാനുള്ളത്. അവിടെ എന്റെ അറിവിൽ ചെട്ടിടത്തോളം ൧൮,൦൦൦ ആളുകൾ നിലവിലുണ്ട്. അവിടെ ഒരു അസിസ്റ്റൻറ് സർജനും രണ്ട് സബ് അസിസ്റ്റന്റുമാരും സർജൻസും രണ്ട് ആണറി സർജന്മാരും ഉണ്ട്. (ഇതിൽ വല്ലവർ പ്ലാസ്മാസമുണ്ടെങ്കിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെഡിയൽ മെമ്പർ തിരുത്തിത്തരണം) അതുപോലെ വടക്കാഞ്ചേരിയിൽ ൧൨ കുട്ടികൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. വടക്കാഞ്ചേരി വളരെ പ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥലമാണെന്നുള്ളത് ഇതിന്റെ പിന്നിൽ വരുന്ന പ്രമേയംകൊണ്ടു ഗവണ്മെണ്ടിനു മനസ്സിലാകും. എന്റെ പ്രമേയത്തിന്റെ ആവശ്യത്തെ ഈ മഞ്ഞപ്പുസ്തകത്തിൽ ഇതിനുമുമ്പും പിമ്പും അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള പല പ്രമേയങ്ങളാലും ബഹുമാനപ്പെട്ട അനുജ്ഞാതസ്ഥമെമ്പർമാർ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചാലക്കുടിയും വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലമാണ്. അവിടെ ഒരു അസിസ്റ്റൻറ് സർജനും, ഒരു സബ് അസിസ്റ്റൻറ് സർജനും മാത്രമേയുള്ളൂ. ചാലക്കുടിയും വടക്കാഞ്ചേരിയും തമ്മിൽ താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോഴും ചാലക്കുടിയോളം ജനസംഖ്യയേ വടക്കാഞ്ചേരിയിലുള്ളവെന്നും കണ്ടെക്കാം. അതുകൊണ്ട് ചാലക്കുടിയ്ക്കും കൂടുതൽ ചികിത്സാസൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണം. കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ കാര്യം ഞാൻ പറയുന്നില്ല. അതു ഞാൻ പറയാതെത്തന്നെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെഡിയൽ മെമ്പർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും മേലിൽ ചെയ്യുമെന്നും ഏതാക്കറിയാം. (ചിരി) അദ്ദേഹം അതിൽ അനുഭാവം പ്രദർശിച്ചുവരുന്നത് എന്റെ നാട്ടുകാരുടെ മഹാഭാഗ്യംതന്നെ!

എനിയ്ക്കു പ്രധാനമായി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭൂമിയിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ വരുന്നതുള്ള മറ്റൊരു സംഗതി ആണറിസിസ്റ്റന്റിന് (ശമ്പളമില്ലാത്ത ഡാക്ടർമാരെ ആശുപത്രികളിൽ നിയമിക്കൽ) കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹനം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. ഈ സംഗതിയ്ക്കു ബഹുമാനപ്പെട്ട ചെറുതുരുത്തിമെമ്പർ ഒരു ഉപശ്ചേപം കൊണ്ടുവരുവാൻ പോകുന്നുണ്ട്. ഇതിനു മുമ്പും ഈ സംഗതി ഈ നിയമസഭയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു അദ്ദേഹവും മറ്റും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. ബ്രട്ടീഷ് ഡിസ്ട്രിക്ട് മറ്റും ഇപ്പോൾ ഈ സമ്പ്രദായം പരീക്ഷാത്മകം നടത്തുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അതുപോലെ ഇവിടെയും പരീക്ഷാത്മകമായിട്ടെങ്കിലും ആശുപത്രികളിൽ ഈ സമ്പ്രദായം നടപ്പാക്കണം. ഇനി ബാ

ക്കിയുള്ള സംഗതകൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിഞ്ഞതിനുശേഷം പറയാം.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—സർ, ആശുപത്രികളിൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരുടെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാനും ഒന്നു രണ്ടുവാക്കു പറയാം. ഒന്നാമതായിട്ട് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത് ഈ നിയമസഭ തുടങ്ങിയതിനുശേഷം ഈ മേശപ്പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നുവെച്ച വെസ്റ്റ്റുകോസ്റ്റ് റെവ്യൂ എന്ന പത്രത്തിൽ Medicine and Morals എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ഭാഗം ഞാൻ വായിക്കുകയുണ്ടായി; ഇതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതകൾ ശരിയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഇതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ആശുപത്രിയ്ക്ക് മെഡിക്കൽ വകുപ്പിലേക്കുവെച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യ അനുവദിക്കാതെ തിരിയ്ക്കണമെന്നാണ് എനിയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട നിയമസഭാസാമാജികന്മാർ ഇതു ചായിച്ചിരിയ്ക്കുമെങ്കിലും ഇതിലെ ഒന്നു രണ്ടു വാചകങ്ങൾമാത്രം ഞാൻ ഇവിടെ വായിക്കാം.

"A little knowledge of human psychology is enough to convince any sensible man that men and women (even Government servants) closetted in vacant rooms at dead of night are not praying there as the famous Norton once said. A personal investigation by the C. M. O. will bear out the truth of what I have said.

"When Byron said 'Man is the hunter, woman is his game', certainly he could not have meant hospitals as the hunting ground".

ബഹുമാനപ്പെട്ട നിയമസഭാസാമാജികന്മാർ ഇതുകേട്ടു ചിരിയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്കു വളരെ മനസ്സാപമുണ്ട്. ഇതു ചിരിക്കേണ്ടതായ ഒരു വിഷയമല്ല; കരയേണ്ടതായ ഒരു വിഷയമാണ്.

മിസ്റ്റർ എ. ഇച്ചരമേനോൻ.—ശരിയാണെങ്കിലല്ലേ?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—രണ്ടു വിഷയത്തിലും. ശരിയല്ലാത്തപക്ഷം നടപടി നടത്താത്തതിനെ സംബന്ധിച്ചും ശരിയാണെങ്കിൽ ഇതിനടിയാക്കിയതിനെ സംബന്ധിച്ചും കരയണം. ശരിയാണെങ്കിലാണ് അധികം കരയേണ്ടത്. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് മെഡിക്കലാഫീസറോടു നേരിട്ടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ആ സംഗതി ഈ നിയമസഭയിൽ പറയുവാനില്ലെങ്കിലും പറയാതെ തരമില്ല. പത്രത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നല്ലോ; ഇതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ What can I do എന്നാണ് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞത്. ഇത് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എനിക്കറിയുവാൻ സാധിക്കുമോ പത്രങ്ങൾക്കു കൂടുതലായിട്ട്,—ഉദാഹരണയുള്ള; അധികം പേഷ്യൻറ്സ്

VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS

799

ഉണ്ടു് എന്നുള്ള സംഗതി കിടക്കട്ടേ—സ്ഥലംനോക്കുക; ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് ശമ്പളം കൂടുക; കുറയ്ക്കേണ്ടവയ്ക്കു് കുറയ്ക്കുക ഇങ്ങിനെ പല വിഷയങ്ങളെ പറ്റിയും പറയുവാൻ ഉണ്ടു്. ഇതിനൊക്കെ അടിസ്ഥാനമായിട്ടുള്ളതു് നമ്മുടെ മെഡിക്കൽ വകുപ്പിന്റെ നല്ല പേരാണ്. അതിനു് കുറച്ചൊരു ഇടവുതട്ടുന്ന വിഷയമാണു് ആദ്യം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യേണ്ടതു്. ഇതാണോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ പരാധ്വരണം? അതുകൊണ്ടാണു് ഞാൻ ഈ വിഷയം ഇപ്പോൾ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ കാരണമായിട്ടുള്ളതു്. ന്യായമായിട്ടു് നോക്കിയാൽ ഇതു് നിയമസഭയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണെന്നു് എന്നു് പറയാം. എങ്കിലും ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നാൽകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പടിയിൽനിന്നു് ഇതിൽ ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ള ടത്തോളം ഗൗരവം അദ്ദേഹം ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് എനിക്കു് ബോദ്ധ്യം വരാത്തതുകൊണ്ടു് ഒന്നുപറയേണ്ടതായി വന്നു. ഇതോടുകൂടിതന്നെ അടുത്ത ഒരാഴ്ചയ്ക്കുള്ള ഒരു ഡാക്ടർ മാറ്റിയോടുവാൻ അവസരത്തിൽ, ചാർജ്ജ് കൊടുക്കുമ്പോൾ ചാർജ്ജ് ലിസ്റ്റ് കമ്പൗൻ ചെയ്തതിൽ നൂറോളം ബെഡ്ഷീറ്റ് കുറവായിരുന്നുവെന്നു് കേട്ടു.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—അങ്ങനെയൊന്നാണു് കേട്ടതു്.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—അങ്ങനെയോ, നൂറോ, എത്രയെങ്കിലും കൂട്ടെ എന്നോ കുറച്ചു കുറച്ചുണ്ടു്. അങ്ങനെയൊക്കെയും, നൂറോയൊക്കെയും കുറച്ചു പറഞ്ഞാലും തരക്കേടില്ല. അതിലേയ്ക്കു് ഒടുവിൽ എന്തൊക്കെയോ ചെയ്തിട്ടു് സമാധാനപ്പെടുത്തിയെന്നാണു് ഞാൻ ധരിച്ചതു്. ഇതു് വളരെ ഗൗരവമായിട്ടു് വകുപ്പുധ്യക്ഷൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായ ഒരു സംഗതിയാണു്. ഈ രണ്ടു ചരിഷ്കാരങ്ങളാണു് ആദ്യം ആവശ്യമായിട്ടു് എനിക്കു് തോന്നിട്ടുള്ളതു്. ഈ സംഗതി ഇന്നു രാവിലെ വരേയും ഇവിടെ പറയാതിരിയ്ക്കാമെന്നു് വിചാരിച്ചു. അതിന്നു് ശേഷം ഇവിടെ പറയുന്നതുകൊണ്ടു് തെറ്റില്ല എന്നു് എന്നിയ്ക്കു് ബോദ്ധ്യം വന്നു. നിയമസഭാ സാമാജികന്മാർക്കു് ചുമതലാബോധമില്ലെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങിട്ടു് വളരെക്കുറേയായി.

ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ.—ആക്കു്?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—വകുപ്പുധ്യക്ഷനു്. അതു് ഇന്നു രാവിലെ അദ്ദേഹവുമായി നേരിട്ടു സംസാരിച്ചു അവസരത്തിലാണു് എന്നിയ്ക്കു് മനസ്സിലായതു്. ഈ നിയമസഭ Irresponsible ആയതുകൊണ്ടാണു് മെമ്പർമാർ ഇങ്ങിനെ സംസാരിയ്ക്കുന്നതെന്നു്; അതുകൊണ്ടു് റിസ്പോൺസിബിൾ ഗവണ്മെണ്ടു് കൊടുക്കണമെന്നും വളരെ ഭക്തിയായും ചാതുര്യത്തോടും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു കേട്ടതിൽ ഞാൻ വളരെ സന്തോഷിയ്ക്കുന്നു. ഇറസ്പോൺസിബിളാണെന്നു വന്നാൽ അതിന്നും ഒരു അതിർത്തിയില്ലേ? മറ്റൊ

വകുപ്പുലക്ഷ്യമാക്കാനും അതു തോന്നാതെ അദ്ദേഹത്തിന് മാത്രം പറയുവാൻ തോന്നിയത് ആശ്ചര്യം തന്നെ. ഈ വക വിഷയങ്ങളിൽ ഇറസ്ട്രാൻസിബിളാണെന്ന് അദ്ദേഹം ധരിയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു പരമാവധിമാണ്. ഞങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ എത്രത്തോളം അധികാരമുണ്ടോ അത്രയും അധികാരം വച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഇവിടെ പറയാമുണ്ട്. റസ്ട്രാൻസിബിളിറ്റിയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് റസ്ട്രാൻസിബിളിറ്റിയില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ അവരും ഇറസ്ട്രാൻസിബിളാണെന്നു വരുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നല്ലാതെ അതിനെ കുറിച്ചു വേറെ ഒന്നും പറയുവാനില്ല. ആ ഭാഗത്ത് റസ്ട്രാൻസിബിളിറ്റിയുള്ളവരാരും തന്നെ ഞങ്ങളെ ഇറസ്ട്രാൻസിബിളാണെന്നു പറയുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ഇറസ്ട്രാൻസിബിൾ എന്നു പറഞ്ഞതിൽ എന്തിയ്ക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ദിവാൻജിയവർകൾക്കു വേണ്ടത്തക്ക ബാഹ്യോപദേശങ്ങൾ കൊടുക്കേണ്ടവരാണ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ. അവരെല്ലാവരും കൂടി ദിവാൻജിയോടു് ഞങ്ങൾക്കു റസ്ട്രാൻസിബിളിറ്റി വരുത്തുവാനായിട്ട് ഉപദേശിയ്ക്കണമെന്ന് എനിയ്ക്കു രാജപേക്ഷയുണ്ട്.

ഇനി ഈ വിഷയത്തെ വീട്ടു് പരിഷ്കരണവിഷയത്തെ കുറിച്ചു് ഒന്നു രണ്ടുവാക്കു പറയാം. എറണാകുളത്ത് മട്ടാഞ്ചേരിയേക്കാൾ ഏതത്തോളം സംഖ്യ ചിലവാടുന്നുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു വാഗ്വാദമില്ല. ഒന്നല്ല ധാരാളം ആശുപത്രികൾ ഉണ്ടാക്കാനായിട്ടു നോക്കേണ്ടതാണ്. എത്ര പണം ചിലവാക്കുന്നുണ്ട്; എത്ര പണം മാിച്ചു മുണ്ട് എന്നൊന്നും ഞങ്ങൾക്കു ലേസവും ആക്ഷേപമില്ല. അതോടുകൂടി ഉൾനാടുകളിലെ ആശുപത്രികളേയും എടുത്തു് കൂടുതലായി വേണ്ടത്തക്ക സാധനങ്ങൾ അവർക്കു കൊടുക്കണമെന്ന് എനിയ്ക്കു രാജപേക്ഷയുണ്ട്.

രണ്ടോ മൂന്നോ കൊല്ലം ഈ നിയമസഭയിൽ തന്നെ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടു് രണ്ടോ, മൂന്നോ കിടക്കകൾ രോഗികൾക്കു് കിടക്കുവാൻ ഉണ്ടാക്കി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പഴയന്നൂർ ഡിസ്പെൻസറിയുടെ കാര്യം മാത്രമല്ല പൊതുവെ ഉൾനാടുകളിലെ കാര്യമാണു് പറയുന്നതു്. അതിനുശേഷം കൂടുതലായി ഒന്നും ചെയ്തുകാണുന്നില്ല. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അഞ്ചോ കിടക്കകൾ കൂട്ടിക്കൊടുത്താലും മരുന്നുകൾ അത്രയ്ക്കും കുറച്ചുകൂട്ടി കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ കഴിയുന്നത്ര ശ്രമിയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്നു വരികിലും കൂടുതലായി വേണ്ടത്തക്ക സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ കൂടി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവയ്ക്കണം.

ഇനി ഞാൻ ഉച്ചയ്ക്കു മുമ്പു പറഞ്ഞ ഒരു സംഗതിയെ കുറിച്ചു പറയാം. ഇളനാട്ടു ഡിസ്പെൻസറിയുടെ കാര്യത്തിൽ യാതൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. അവിടെ ഒരു കൊല്ലം മാത്രമേ സക്ലിസ് ഫുൾ ആയി നടത്തുവാൻ ഗവണ്മെണ്ടിനു സാധിച്ചുള്ളൂ. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു് മുപ്പതു രൂപാ അലവൻസുകൊണ്ടു് ഒരു ഡാക്ടർക്കു് പോ

യിരിയ്ക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുള്ളതു് ഗവണ്മെന്റിനു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് അവയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു വെളിച്ചം തന്നെ ആകാൻ നടത്തണം. ചേക്കരയിലുള്ള ഡാക്ടറെ ആശുപത്രിയിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം പോയി വരുവാൻ പറയുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം യാതൊരു ഉപകാരമില്ല. വയ്ക്കുന്ന ആളുകൾക്കു് മുപ്പതു ഉറപ്പികയിൽ കൂടുതൽ ഒരുപൈപോലും അവിടെ കിട്ടുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലത്തു പ്രത്യേകിച്ചു് ജോലി ചെയ്യുവാൻ ഒരു വയ്ക്കുമ്പോൾ അയാൾക്കു് പ്രത്യേകിച്ചു ചില സഹായങ്ങൾ കൂടി ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ട ചുമതല ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് മെഡിയൽ ഓഫീസർ അവർകൾ ഈ കാര്യത്തിലും കൂടി ഒന്നു ശ്രദ്ധിച്ചു ചെയ്യാതെക്കൊള്ളാമെന്നൊരപേക്ഷയുണ്ടു്. തലപ്പിള്ളി താലൂക്കിൽ വടക്കാഞ്ചേരി ഡിസ്പെൻസറിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഒരു കട്ടുമോഷനുള്ളതുകൊണ്ടു് ആ വിഷയം വരുമ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി സന്ധാരശ്ശാലം. ഇപ്പോൾ ഇത്ര മാത്രമേ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് എനിയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളൂ.

Mr. A. Sankara Poduval.—The motion before the House is of an all embracing character. It is an omnibus motion. Of course so far the point involved in it is concerned it is this:

It is sufficiently general and inoffensive. But from what I have been hearing in this House, from the speeches of the Hon'ble Members who spoke in support of it, I am sorry to say, that I am mostly in disagreement with their views. We have here to consider the proposals based upon principles. Personally speaking I am opposed to Hon'ble Members in this House referring to personal interviews and conversations affecting motions that come up here for discussion. Now, in the course of a personal conversation an officer or the head of a department who happens to be a Member of this Council may give expression to statements half in joke, half in earnestness and often in an unguarded manner. The nonofficial Member never approaches the official Member as such. It is a personal conversation and it seems to me not to be in a very good taste to make capital out of that talk in the discussion in the Council. All heads of departments strive for progress. Progress and improvement are possible only with increased funds. Is there any misuse of the allotment or could any saving be effected without serious loss of efficiency, then of course those suggestions will be welcome. But a motion of this character can be brought in respect of all the departments. The Member for Education will say let me have a larger allotment, I want to reform my department. Similarly the Member for Engineering and all the other heads of departments will echo the sentiment. The question that seems to me of vital importance in regard to a matter of this kind is whether the House is prepared to grant a further allotment

under Medicine: If it is not possible, then the only way in which suggestions could be profitably offered, is how best to make both ends meet. What are the several items of expenditure? Where is economy possible? Where is additional expenditure called for? Upon these points I did not hear any Hon'ble Member speak. In regard to the increase in staff for the several hospitals referred to by some of the Members there has been an expression of opinion in the House that the Medical Department is overstaffed. I am not for creating any more posts in the Department either as Assistant Surgeons or Sub-Assistant Surgeons. The total number of officers available in the Department will on a comparison with similar institutions in other Native States and even in British India be found more than ample. So, any suggestions in that directions are out of place. I am positively against increasing the number of Assistant Surgeons and Sub-Assistant Surgeons. The necessity for increasing the number of nurses was pointed out by this House and Government readily agreed to that. Similarly where it was found to be absolutely essential to increase the staff in the subordinate departments Government have been pleased to accede to the suggestions made by the House. The other suggestions made by the mover and also by the Member for Pazhayannur are not practicable more especially because we are going to have another department for indigenous medicine-Ayurveda. We have been hearing speeches of the Hon'ble Member that the department of Ayurveda is looked upon with step-motherly affection and more money should be given to that department. We must have a sense of proportion. We must first of all feel assured what proportion of the gross revenues of the State we are prepared to allot for medical and surgical purposes, how much for Ayurveda and how much for the other. Within the bounds of these allotments, necessary improvements have to be worked out. No doubt it would be well and good, if our hospitals are improved like the General Hospital at Madras. The rub comes in when the question of funds is tackled with.

With regard to the alleged defalcations, removal of bed sheets, etc., I am inclined to bring to the notice of the House that ex-parte statements of this description damaging a particular officer, be he a medico or be he not, should not be made in this House on the mere ground that some newspapers published some reports. If Hon'ble Members here should get up and say that there is such a thing in that report and begin to condemn an officer, without ascertaining the truth of the matter, it would seriously prejudice him.

Mr. T. K. Nayar.—On a point of explanation. I have brought this matter because it was seen in a newspaper. I never said that it is true. If it is true it is a very great thing

and ought to be considered by the head of the department. I do not know how I am wrong.

Mr. A. Sankara Poduval.—I am aware of the procedure in this Council and also in Councils elsewhere.

When any suspicious accusations of this character are brought to the notice of the Members questions are generally put up as to whether the attention of the Government has been directed to such an article in the papers. Upon the basis of the answer, and upon definite information gained, Members comment. I really fail to see how Members could take it for granted that all these things appearing in the papers are true. I am not speaking of the Chief Medical Officer.

President.—I do not think that the Hon'ble Member for Pazhayannur made any allegation against any officer. He said that there is allegation in a paper which may be looked into.

Mr. A. Sankara Poduval.—What I have been hearing is a reference to Byron and morals, and a piece of hearsay information, a gossip in the streets that 100 or 500 bed sheets are seen missing in a hospital. These are not facts concerning the improvement of a hospital. These are serious accusations against officers. I am insisting on a matter of principle. I feel that it would be unfair on the part of the non-official Members of this House to level accusations of this description against persons who are not in this House. The person accused of having removed bed-sheets is not here. The allusion to Byron and morals—touching the night-duty of medical officers is a serious matter, and the charge may or may not be true. These indefinite accusations do not advance our points at all. The subject-matter of the Motion is how to improve our hospitals. The general statement that strict morality should be kept up and strict economy should be practised—these are all truisms which do not require any elucidation in this House.

I do not know if Government is aware of any serious dereliction of duty on the part of any particular officer or any serious degradation in the tone of morals in any particular officer. It is desirable that all the officers of all the departments maintain a high standard of integrity and morals. There is no question about it.

Then, with regard to the General Hospital itself, on the whole, it is gratifying to see that the report issued by the department on its working for the last year, shows a record of very good all round progress. It is a simple plain pamphlet, covering a few pages, full of useful information, devoid of embellishments, regarding facts which the public are interested in knowing. I am glad to say there has been a steady increase both in the number of in-patients and out-patients. With

regard to the Women's Hospitals both at Mattancheri and Trichur there has been a marked improvement.

The dearth of up to date surgical instruments in some of our hospitals has been pointed out to the Government and I hope the matter will receive immediate attention. I do not mean to say that everything is perfect in the Medical Department. With the allotment at its disposal, all feasible economy has to be practised, and progressive administration ushered in by the hearty co-operation of the subordinates with their Chief Medical Officer.

I wish to say a word in regard to the medical inspection of our schools. The departmental reports are not very satisfactory on this subject. It is a matter on which more attention has to be paid in the interests of our students at large.

I would also refer to one other fact and conclude. In trying to make our medical allotment sufficient to satisfy our needs the question as to whether we should admit too many patients who do not belong to Cochin may be seriously considered. I have had occasion to refer to this in the last Budget Session. In Mysore, British India, etc., except in cases of accident and emergencies *bona fide* citizens of the State are alone admitted as in-patients. We find in some of our hospitals a large percentage of non-Cochinites taken in both as in-patients and out-patients. Other States prefer their own citizens to outsiders, and charge fees to outsiders even for prescriptions. I suggest that a small fee should be levied here also from non-Cochinites. With the limited allotment at our disposal some such step should be resorted to, so that the medical allotment may be made to ensure to the Government of the citizens of the State, than to outsiders.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—On a point of order. The Hon'ble Member has exceeded his time.

Mr. A. Sankara Poduval.—I don't want to be thus interrupted. It is a privilege only controlled by the President.

President.—The Hon'ble Member may conclude. He has said that he has only to refer to one more point.

Mr. A. Sankara Poduval.—Sir, Government may very well consider as to whether any restriction should be imposed with regard to discussions both as in-patients and out-patients on non-Cochinites and whether any economy is possible or desirable in this direction.

Dr. A. R. Menon.—Sir, with your permission I would like to make one or two observations. Nothing is more dangerous in these days than to attach any importance to the attack of these worthless papers, the gutter press of the State, a body of men who cannot get an honest living trying to black-

mail people. The reason most probably may be that he might not have got what he wanted at the hospital or he might not have been treated as a great editor. That sufficiently constitutes the ground for an attack of this nature. The general public must be very careful to accept such attacks upon the profession. There is no profession other than the medical profession that comes in for such an attack. It comes in contact with persons with social relations and other things and any fool, and rogue or any scoundrel who has got a piece of a paper and some printing ink to spill can write any damnable atrocious libel. I personally have an experience of two or three people who have been blackmailed and penalised and it took all our time and energy to vindicate the charges. I pray therefore that in matters like these unless you are convinced that there is a clear case against those people, a mere accusation on the basis of an article written by a wretched editor would be tantamount to doing an injustice. I was under the impression that this calamity was confined only to Tichur. But it seems it has spread to this place also. This abominable plague in the shape of these petty editors deal with this gutter press. It is because we allow ourselves to be frightened by these people that they take advantage of it. Defy them and attack them. They will find this kind of attack would not be of much use and is out of place. I find it very difficult to speak with moderation when I see these people pretending to be Harischandras. Sir, the difficulty is we somehow or other have these external manners of these European nations. We have got the freedom which you do not see in others. But unfortunately the Asiatic mentality still lingers there. A European will not think anything when a Doctor and a Nurse are sitting side by side chatting.

So that this sort of paper attacks are made to frighten the heads of departments. What I want to say is that this sort of people would not be frightened by these gutter press conductors. Day before yesterday I have been blessed with three columns. I know this editor and do you think that I am going to be frightened by these fellows? For every attack of theirs I will deliver two attacks upon them. That is by the way, Sir.

With your leave I beg to move the motion standing in my name namely to reduce the allotment of Rs. 3,59,743 for Medical by Rs. 10 with a view to call the attention of the Government the desirability of extending the honorary system in hospitals in the State. Now, Sir, this is a more serious subject than the one which we have been dealing with. I have moved this subject some ten years ago in this Council in the form of a bill.

Now, Sir, as my friends want to move it separately, I beg your leave to allow me to move it later on.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—സർ, പ്രസ്സിനെപ്പറ്റി ചില അവസരങ്ങളിലും ഈ കൌൺസിൽിൽ ശക്തിയായ ആക്ഷേപങ്ങൾ വരുന്നുണ്ട്. ഈരാജ്യത്തു പത്രങ്ങൾ നടത്തുന്ന ആളുകൾ ചില ഡോക്ടർമാരെപ്പോലെയും, ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പോലെയും വലിയ വരവുള്ളവരോ ശമ്പളം വാങ്ങിക്കുന്നവരോ അല്ലായിരിക്കാം. പക്ഷെ അവർ ഈരാജ്യത്തെ സേവിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ആരുടേയും പാന്നിലല്ല. വാദവാദിയായ സംഗതിയെപ്പറ്റി പറയുന്നതായാൽ അതു പത്രത്തിൽ എഴുതിയതുപോലെ ഉള്ളതാണെങ്കിൽ ആ പത്രം ഒരു ചൊതുജനസേവന കൃതമല്ലേ ചെയ്യുന്നത്? അതു വാസ്തവമല്ലെങ്കിൽ ആ പത്രത്തിന്റെമേൽ നടപടി നടത്തണം. അല്ലാതെ എഴുതുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കൊക്കെ പത്രങ്ങളെ പരക്കെ ശകാരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല.

ചെറുതുരുത്തി മെമ്പർ ആക്ഷേപിക്കുന്ന പത്രംതന്നെ ഒരു വലിയസേവനം ഈരാജ്യത്തിന്നു ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇന്നിവിടെ നടക്കുന്ന നടപടികളുടെ വിവരങ്ങളെല്ലാം മറ്റൊന്നാൾ ആ പത്രങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എത്തിക്കുന്നു. ബഹുജന വിദ്യാഭ്യാസപരമായും ആ പത്രം വലിയവേലയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നൂനത പലതും പത്രങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായരിക്കാം. 1900-0, 1900-0 ഉദ്യോഗിക ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു നൂനതവരാമെങ്കിൽ വലിയ ശമ്പളമൊന്നും ഇല്ലാത്ത പത്രാധിപന്മാർക്ക് നൂനതകൾ വരുന്നതു ക്ഷണവ്യമല്ല?

ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ.—നാണു പറയണമെന്നുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—മനഃപൂർവ്വം നാണു പറയുന്നതായിരിക്കയില്ല. ചിലപ്പോൾ പറയുന്നതു നാണയായിപ്പോയി എന്നു വരാം. ഈ രാജ്യത്തു പത്രപ്രവർത്തനം വളരെ പ്രയാസമുള്ള ഏല്പാടാണ്. പത്രങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അല്ലാതെ അവയുടെ പരിഹരിക്കാവുന്ന നൂനതകൾ നിമിത്തം അവയെ ഇടിച്ചു താഴ്ത്തുകയല്ല വേണ്ടത്.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—സർ, ആശുപത്രി പരിഷ്കാരത്തിനുവേണ്ടി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രമേയത്തിൽ പാടിച്ച് പത്രാധിപന്മാരെക്കുറിച്ച്, ഇങ്ങോട്ടു പറഞ്ഞാൽ അങ്ങോട്ടു പറയും; ഒന്നു പറഞ്ഞാൽ രണ്ടു പറയും; രണ്ടാം ഏഴുതമെന്നെല്ലാം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടുവസാനിപ്പിച്ചതിൽ വലിയ അതുതമാണ് എനിയ്ക്കു തോന്നുന്നത്. ഈ പ്രമേയത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതിനിടയ്ക്കു ചിലർ ചില മീമാംസകളെല്ലാം കൊണ്ടുവന്നുമാറില്ല. അകത്തുവെച്ചു പറഞ്ഞതു പുറത്തുപറയാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള തരത്തിലാണ് പറഞ്ഞത്. പക്ഷെ അങ്ങനെയല്ലാത്ത ചിലർക്കിടയിലുള്ള കൌൺസിൽ മെമ്പർമാർ ഇറസ്ട്രാൻസിബിൾ ആണെന്നു പറയുമ്പോൾ, വളരെ ആലോചിച്ചു പറയേണ്ടതാണ്.

തവമേണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായാലും അവർക്കും ചുമതലാബോധം വേണ്ടതാണെന്നുള്ള സംഗതി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചാൽ അതിലേയ്ക്ക് ഇത്രയൊന്നും പറയേണ്ട ആവശ്യംതന്നെയില്ല.

മിസ്റ്റർ ജാജ്ചാക്യാമുറി.—ആരും ആരോടു പറയുന്നതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—ഞാൻ പഴയന്നൂർ മെമ്പർ പറഞ്ഞ സംഗതിയെപ്പറ്റി പറയുകയാണ്. മെഡിയൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടു മേലദ്ധ്യക്ഷൻ പഴയന്നൂർ മെമ്പറോട് ക്വട്ടേഷൻസിൽ മെമ്പർമാർ ഇറസ്പോൺസബിളാണെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. എന്ന് അദ്ദേഹം ഇവിടെ പറഞ്ഞു. അതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതാണ്. അതിരിയ്ക്കട്ടെ.

എനിയ്ക്ക് ഇപ്പോൾ ധനമന്ത്രിയെപ്പറ്റി പ്രധാനമായി ചില സംഗതികൾ പറയുവാൻണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട പഴയന്നൂർ മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ റാട്ടന്റർക്കുള്ള ചില കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടിനിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ അവസരംകിട്ടിയപ്പോൾ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടാണ്, (തീവണ്ടിയ്ക്കുള്ളിൽ കയറുന്ന ആളുകൾ പുറത്തിറങ്ങുവാനുള്ള ആളുകൾ ഇറങ്ങിവരുന്നതുവരെ കാത്തിരിയ്ക്കുന്നതുപോലെ) കാത്തിരുന്നത് അവസാനമില്ലെന്നു വിചാരിച്ച് ചില സംഗതികൾ പറയുവാൻ ഉദ്ദേശിയ്ക്കുന്നത്. സെലക്ഷൻ ഓഫീസർമാർക്കുള്ള ക്ലർക്കുമാർ സെലക്ഷൻ ചെയ്തുകൊടുക്കുക; ഇല്ലാത്തവിധിൽ ഒന്നും ചെയ്തുകൊടുക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ എന്നുള്ള തരത്തിലല്ലാതെ ഇല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ അത്യാവശ്യം വേണ്ടത്ര സെലക്ഷൻ ചെയ്തുകൊടുക്കുവാനുള്ള ദയവുവേണ്ടി മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കുള്ളതായി തോന്നുന്നു.

ഇപ്പോൾ ആതുരപ്പരിചരണ രോഗികൾക്ക് ഭക്ഷണത്തിനായിട്ട് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യ വളരെ ചുരുങ്ങിയ സംഖ്യയാണ്. അതൊന്നു നന്നാക്കിയാൽ തരക്കേടില്ലെന്നും, നന്നാക്കാത്താൽ വളരെ തരക്കേടുണ്ടെന്നും പലപ്പോഴും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടും ഗവണ്മെന്റ് ആ വാശിയത്താൽ യാതൊന്നും പ്രവൃത്തിയ്ക്കുവാനുള്ള സമ്പന്നസ്സ് ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിൽ കറേന്ററവെച്ച് ആതുരപ്പരിചരണ രോഗികൾക്ക് കൊടുക്കുന്ന ഭക്ഷണം ഇപ്പോൾ ഉള്ളതിനേക്കാൾ ഒന്നു നന്നാക്കി കൊടുക്കണമെന്നാണ് എനിയ്ക്ക് പറയുവാനുള്ളത്. ഇപ്പോൾ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പണംകൊണ്ട് കൊടുക്കാവുന്ന രീതിയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധവെച്ചു കൊടുക്കുവാനുംകൂടി ദയവായി മനസ്സിലാക്കി ചെയ്യാൻ കരുതാമെന്നും എനിയ്ക്ക് പ്രായമുണ്ട്.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—Sir, in spite of the able and characteristic defence put forward by the Honourable Member for Trichur for the Department of medical administration I am still of the opinion that much that has been stated against the department by the Honourable Members who spoke before me is more or less true. I hope the Honourable Member for Medicine would take it in its proper perspective and see these mistakes are not made in future.

It was with one idea that I stood up and I do not wish to associate myself with the sentiments expressed by the Honourable Member for Trichur that we should make any differential treatment in regard to patients who are Cochinites and non-Cochinites. I am one who believes that we should not make any economy in that matter in the Medical Department. It is that place where we should make absolutely no difference in the treatment meted out to the patients. The only consideration that we have to see whether that person who goes to the hospital is suffering from any disease and see what help we could do to relieve him of his pains. I am sure if we are making such statements it will regretfully be characterised as irresponsible. If we are making such statements here and they are going to the Madras papers, these things are going to do more harm than the economy we may be able to effect in the department by sending out a few patients from our hospitals. It is after all nothing compared to the gain we are getting from the eminent and great hospitals outside Cochin State. (*hear, hear*). I am sure every one of you, if you care to think and examine the thing for yourselves, can find that hundreds of cases pronounced as incurable in our hospitals have been cured in the General Hospital, in Madras, Coimbatore, Calicut and other places. If we make this distinction I am sure these Hospitals will make it a ground for refusing redress to us. It is only with the object of emphasising this point and to request the House to disassociate themselves from the sentiment expressed by the Honourable Member for Trichur on this particular point that I stood up and spoke these words. (*hear, hear*).

Dr. D. Raghavendra Rao.—Sir, there are several items brought forward before the House during the discussion on this cut motion. The very fact that so many Members spoke about it certainly shows the keen interest and anxiety bestowed by the non-official Members in the medical relief of the suffering people of the State. No one is happier to hear the criticisms of a constructive type towards my department than myself because during the few years that I have to serve nothing will please me more than to co-operate with you to keep up the efficiency of the department. (*hear, hear*).

As regards the several points that have been brought forward, I shall, with your permission, explain a few. The Member for Palayannur brought forward the subject of an article in a newspaper the editor or manager of which circulated the paper broadcast to all the Members last evening. The opening page itself contain several columns of allegations against medical men. This is a topic which has been brought to our notice during the last two months by means of anonymous petitions. Several anonymous letters have been received by the Civil Surgeon and a few by myself. We have been on the track and have been able to find nothing to substantiate these charges.

Dr. A. R. Menon.—Have you made some sort of enquiry?

Dr. D. Raghavendra Rao.—We have made several enquiries. We have restricted the admission of relations of patients and also a set of undesirable people who make it a point to come to the hospitals during the non-visiting hours. The medical officers on duty have been exercising this rule in a very strict way so that the rest that these patients require may not be disturbed. When anybody asks these people to go away on these occasions, instead of understanding why it is that they ask them to go away, they shower vituperative language on these medical officers and nurses. Take the instance of the Madras General Hospital. The public of that place have been so used to the restriction during the last so many years, that they are accustomed to it whereas here this restriction has been brought in only very recently. A certain amount of strictness is necessary in the interest of the patients because patients who have been operated for serious diseases require a certain amount of rest. Many a time the people coming will spit on the walls and make every place dirty and many a time they have been found passing urine in places surrounding the surgical wards. Naturally we have to object to such practices in the interest of discipline as well as in the interest of these patients themselves. The net result is that if a doctor is very strict people find fault with him. We are fully convinced that there has been no such thing in the Hospital as was pointed out by the Hon'ble Member for Palayannur. If any Member here can show tangible evidence to prove what has been alleged in the newspapers I shall be the first to take my subordinates to task and recommend to Government to give them exemplary punishment which will set everything right. There is no use of making accusations in this way. I hope I have made my position clear. Similarly a few years ago, I dare say every Member in this House remembers how the name of one of the seniormost officers and another lady doctor was coupled with

absolutely no grain of truth in it. Just yesterday I received a letter from the Civil Surgeon, Trichur saying that some doctors and nurses were attacked in some local papers. This attack on doctors and nurses is seen everywhere. But many a time it is without any ground. I request the Members that when such things happen, if they are in a position, to enlighten about the truth of the situation, I should be very glad to take the necessary disciplinary action.

Coming to the charge of wastage, I try my level best to prevent waste in the department because it is one of the things for which I am appointed by the Government. I have to explain that the bedding and clothing are made in the General Hospital under the supervision of the Mother Superior. In the Mattancheri Hospital when the Civil Surgeon took charge there were some old clothes. In the Women and Children's Hospital there are several labour cases and they want a good number of clothes and they do not last for ever. They have to be written off from time to time. But the Civil Surgeon forgot to bring this matter to my notice and get them written off at the proper time. When she was transferred from here an excess was found in the register and there were a number of clothes of all varieties which were old and useless. Then I made an enquiry, a detailed enquiry, and asked for her explanation. I personally made references to the registers and found out that they were there for a pretty long time and the condemnation of these articles was not made at the correct time. The result was that there was shortage and she thought that if she brought forward all the articles to be condemned at one time it would be too much. When she went away she wanted me to write them off. It was due to her forgetfulness that this was not done in the proper time. I have gone through the whole matter and have satisfied myself that it was not a case of pilferage or wastage but only a case of omission of getting things written off at the proper time.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—On a point of information. With regard to the writing off of the useless articles is there any rule in the Medical Department that it has to be done from time to time?

Dr. D. Raghavendra Rao.—There is no time. When the Chief Medical Officer goes for inspection these things are to be shown to him and his sanction obtained.

Mr. George Chakyamuri.—Are not these torn things sent back to the store?

Dr. D. Raghavendra Rao.—It is not always so, because many a time these old clothes are required in the hospital itself. For several purposes like the cleaning of floor etc., for bandages and such other things we do not always use good clothes. For

several purposes we use the old clothes. I am sure there has not been any wastage or pilferage.

Mr. K. Ayyappan.—Which was the last time when these bed sheets were supplied to the Mattancheri hospital?

Dr. D. Raghavendra Rao.—I am sorry I have not the whole file with me. We have been supplying them from time to time.

Mr. George Chakymuri.—Has the Hon'ble Member any objection to place the enquiry file on the table for our reference?

Dr. D. Raghavendra Rao.—I shall. Then with regard to the Elanad dispensary. As regards that dispensary, unlike other dispensaries, I had requested the Government for a grant of 1,000 rupees for the simple reason that that dispensary requires more quinine than others. I know it is the custom in British India to give an extra grant to people who are posted to such unhealthy areas. During the last year—it was only one year after the dispensary was opened—we supplied more quinine which is a very costly medicine unlike other ordinary drugs. A specially increased grant is given in British India especially in bad localities. But we pay only thirty rupees. Now we find it impossible to get medical men. I had brought it to the notice of the Government that it may not be possible to get medical men who will stick on to that place. We got one man but afterwards he did not stay there. People would not like to stay there because they are low paid. He wanted permission to stay at Chelakkara and run the dispensary at Elanad. But there was already a rural grant-in-aid dispensary at Chelakkara. The man in Chelakkara would in addition to his own duties go to Elanad and so we are to have an itinerating dispensary at Elanad as we were not able to get a permanent man. I had advertised twice for a medical man and not being able to get any I have just made some temporary arrangement asking the medical practitioner at Chelakkara to visit the dispensary at Elanad twice a week. I am still trying to get a medical man who would permanently stay at Elanad and I shall also recommend to the Government to give an enhanced allowance over and above that which is usually given in other areas. This will engage the attention of the Government.

Then as regards the Travancore patients, it is a very difficult question as the Member for Oorakam has already remarked. We know we have not got all the appliances that Madras has got. Already with the cry "Cochin for Cochinites" which once we have raised, we found that it had its own repercussions from British India. They were refusing admission to our boys in their professional colleges and we also find it difficult to get

into their services. So if we refuse this small item which is practically a humanitarian one (*hear, hear*) others may also refuse it to us. Suppose we go to Madras and Bombay and we fell ill. If we go to their hospitals they will say that you are a Cochinite and cannot be admitted into their hospitals. Of course I am not holding any brief on behalf of the Travancore patients.

Dr. A. R. Menon.—May we know whether there are any such restriction in the neighbouring States?

Dr. D. Raghavendra Rao.—I know there is not any. The Member for Mattancheri was telling us this morning that the people of Mattancheri used to go to British Cochin. In spite of the fact that to-morrow we may establish a hospital in Mattancheri there will still be patients who would go to British Cochin. It will not depend on the fact that we have a hospital or not. If they go they will be refused medical aid. I think, therefore, we should not have any such rule in the matter of rendering medical aid. What I have to say about the Palayannur dispensary is that the fact of not having accommodation is a thing which I have brought to the notice of the Government. Government have sanctioned a ward and it will be built soon. As regards Irinjalakkuda, Chalakkudi and Cranganur it is well-known that all these places had only one doctor. At present in Chalakkudi there is one Assistant Surgeon and two Sub-Assistant Surgeons; in Irinjalakkuda one Assistant Surgeon, two Sub-Assistant Surgeons and one honorary doctor and in Cranganur one Assistant Surgeon and one honorary doctor. At present we have 16 honorary men and more are proposed to be taken during the next year. As regards the extension of honorary work that matter is already engaging the attention of the Government.

I hope I have now explained all the points raised and if there is any further point for elucidation I shall be only pleased to give them if it is brought to my notice.

As regards the talk I had outside the Council referred to here I do not wish to say anything because last year when I wanted to say what a Member told me outside the floor of the House I was asked to withdraw that and I even apologised for that. Whatever we say outside has nothing to do with the Council. We speak so many things outside the Council. I think the Honorable Members are satisfied that I had not meant anything.

Mr. K. M. Ibrahim.—What about Vadakkancheri?

Dr. D. Raghavendra Rao.—As regards Vadakkancheri I have included this also in my scheme submitted to the Government. The whole scheme that I submitted to the Government would cost 7 lakhs of rupees but the amount at our disposal is only three lakhs. So the Government is giving over and

above this three lakhs an annual contribution so that in the course of a few years when these three lakhs are spent the other improvements will be met from the State Revenue.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.—സർ, ഇവിടെ നടന്ന പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറ് മെമ്പർ മിസ്റ്റർ പുതുവാളോ, മിസ്റ്റർ റാവുവോ എന്നു എന്നിങ്ങനെ ബലമായ സംശയം തോന്നി. ഉദ്യോഗസ്ഥമെമ്പർമാരെ അനുകൂലിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം അനുദ്യോഗസ്ഥമെമ്പർമാരെ സംബന്ധിച്ച ചില ആക്ഷേപങ്ങൾ ആ മാനുവനിൽനിന്നുണ്ടായത് നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അസ്ഥാനത്തിൽ അനുകൂലിച്ചാൽ പോരാ, അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ആക്ഷേപിച്ചുപോലും തന്റെ പൊതുജനസേവയെ ബലപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം വളരെ ക്ലേശിച്ചു. പക്ഷെ ആസേവനം ഈ നിയമസഭയിലെ അനുദ്യോഗസ്ഥപക്ഷത്തിന്റെ പൊതുവായുള്ള സ്ഥിതിയ്ക്കു മോശമാണ്. ഇതിനുമുമ്പ് മദ്നാനുപാധനക്കമ്മിറ്റി തുടങ്ങിയുള്ള പല പ്രധാന കാര്യങ്ങളും ഈ കൌൺസിലിൽ വന്നപ്പോഴും മിസ്റ്റർ പുതുവാൾ എതിർക്കാതെ നില്ക്കുകയും ചെയ്തു. മിസ്റ്റർ പുതുവാൾ എതിർക്കാത്ത ഒരു കാര്യവും ഈ നിയമസഭയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടില്ലെന്ന് ഒരു മെമ്പർ മുഖ്യ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ഞാൻ കാക്കുന്നു. ശരിയാണോ തെറ്റാണോ എന്ന് ആ പ്രസ്താവം ഞാൻ ഖണ്ഡിതമായി പറയുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രസ്താവം ഇവിടെ നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നുമാത്രം നിങ്ങൾ സ്മരിച്ചാൽ മതി.

സപകാര്യസംഭവങ്ങളിൽ പറഞ്ഞ ഒരു സംഗതി ബഹുമാനപ്പെട്ട പഴയന്തർ മെമ്പർ ഇവിടെ പറഞ്ഞുവെന്ന് ഒരു വലിയ ആക്ഷേപം ഇവിടെ ഉണ്ടു്. അതു പൊതുക്കായതെ സംബന്ധിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ ഇവിടെ പറയുന്നതിൽ എന്താണു തരക്കേട്? പുറത്തു പറയപ്പെടുന്ന വല്ല കാര്യം അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ആക്ഷേപത്തിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നു.

പിന്നെ ഒരു പ്രധാന സംഗതി ഫണ്ടിനെക്കുറിച്ചാണ്. ഫണ്ടിന്റെ കാര്യം ഒരു ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ ഗവണ്മെൻറിനു തീരെ പിഷമില്ലാത്തതാണെന്നു തങ്ങൾക്കറിയാം. വിശേഷിച്ചും പണച്ചെടുക്കുന്നതിന്റെ കാര്യം ഇവിടെ പറയരുതെ എന്ന് ഗവണ്മെൻറിനോടു് താണു കേണപേക്ഷിച്ചതിനാൽ ഇപ്പോൾ കുറച്ചു ദിവസമായിട്ടു അതു് അങ്ങിനെ കേൾക്കുവരിക. പണമില്ലെന്ന് ഗവണ്മെൻറ് മെമ്പർമാർ ഞങ്ങളോടു് ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷയോ, ആക്ഷേപമോ അനുസരിച്ചു പറയാതെ നില്ക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരു അനുദ്യോഗസ്ഥമെമ്പർ അവനെ ആ മുടന്തൻ നായം കാമു് പിടിക്കുകയും, അവരെക്കൊണ്ടു് അതു പറയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് രാജ്യത്തോടു് ചെയ്യുന്ന ഒരു സേവനമല്ലെന്നും, നേരെ മറിച്ചു് ഒരു വലിയ കടംകയ്യുണെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. പണം ഇല്ലെന്നുള്ള സംഗതിയെ

നിഷേധിച്ചു ആരും ഇവിടെ വാദിക്കുന്നില്ല. പണമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള വഴികളും കൂടി പണത്തിനാവശ്യം വരുന്ന അവസരത്തിൽ ഒന്നു ശ്രദ്ധിക്കണം. പൊതുജനങ്ങൾക്കു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലാതെ വളരെ സംഖ്യ വെറുതെ കെട്ടിവെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പല സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും പുതിയ നികുതി പിരിച്ചു ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതു തല്ലാലം സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ പോകട്ടെ; ഞാൻ ആ വിഷയം ഇപ്പോൾ വലിച്ചുവെക്കുന്നില്ല. കടം വാങ്ങരുതേ? പൊതുവിൽ ജനങ്ങൾക്കു രക്ഷയുള്ള കാര്യത്തിന്നു പണം എത്രവേണമെങ്കിലും കടം വാങ്ങണമെന്നു ഞങ്ങൾ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതു രണ്ടിനും മനസ്സിലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ശമ്പളത്തിൽ നിന്നുതന്നെ നിങ്ങൾക്ക് അരിയും വരാത്തതരത്തിൽ രാജ്യക്ഷേമത്തിന്നു വേണ്ടി ത്യാഗങ്ങൾ ചെയ്യരുതേ? നിങ്ങൾക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ സ്വന്തം മേൽകൊള്ളുന്ന ആകുറവുകൂടാതെ കഴിക്കാം. ജനക്ഷേമത്തിന്നുവേണ്ടി നാട്ടിലുള്ള പണക്കേന്ദ്രങ്ങളെ പിടികൂട്ടുവാനും വേണ്ടത്ര കടംവാങ്ങിക്കുവാനും ഒരു കൊള്ളാവുന്ന ഭരണത്തിന്നു എളുപ്പമായിരിക്കെ, ആ സംഗതിയ്ക്ക് എപ്പോൾ എത്ര ഭാഗ്യവായം നിങ്ങളിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുവിക്കുവോ അപ്പോൾ ഇവിടെത്തെ ഭരണച്ചിലവ് അധികമാണെന്ന് ഉച്ചൈസ്സരം ഞങ്ങളും ഘോഷിക്കും. റൂറോപായം മേലും നൂറു രൂപായും കുറവും ആയുള്ള ശമ്പളം ഈ കൊച്ചിരാജ്യത്തെ ഗവണ്മെന്റ് സർവ്വീസിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നവരെ വാദിപ്പാൻ ഒരു ഉപക്ഷേപം ഞാൻ അയച്ചിരുന്നത് നിർഭാഗ്യവശാൽ കാര്യപരിപാടിയിൽ കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു സൂഷിപരമായ കാര്യങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു പറയുമ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ച് അനുതാപപൂർവ്വം, അനുകമ്പാപൂർവ്വം ആലോചിക്കേണ്ടതിന്നുപകരം എതിർവാൻവേണ്ടി മാത്രം എതിർക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ശമ്പളം വെട്ടിച്ചുരുക്കണമെന്നു ശരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ നിർബന്ധിതരായും. വ്യക്തികൾക്കു വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിവെച്ച ചിലവുകളെ നിറുത്തുവാൻ താഴ്ന്നതരം തൊഴിൽക്കാരെ അക്രമിക്കുന്ന സമയംകൊണ്ടു രാജ്യത്തിന്റെ ഗുണകാംക്ഷികൾ പറയുന്ന ഈറ്റം സംഗതികളെ ഗൗരവമായി ശ്രദ്ധിക്കണം.

ചിന്നെ അദ്ദേഹം വളരെ ബാലിശമായ ഒരു സംഗതി പറയുകയുണ്ടായി. മിസ്റ്റർ പുതുവാളിന്റെ ഒരു അഭിപ്രായത്തെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണ്. ഇവിടെ ഇല്ലാത്തവരെപ്പറ്റി ഒന്നും പറഞ്ഞുകൂടാപോലും; അങ്ങിനെയായാൽ ഈ നിയമസഭയിൽ പറയുവാൻ വളരെ സംഗതിയുണ്ടാകയില്ല; അനുഭോഗസ്ഥന്മാരുടേയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും സ്വന്തം കാര്യംകൊണ്ട് എല്ലാ തീർന്നു കിട്ടും. ഈ നിയമസഭയ്ക്കു പുറത്തുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും പുറത്തുള്ളവരെപ്പറ്റിയും മിണ്ടാത്താൽ ചിന്നെ ഇവിടെ കണ്ണുക്കോരത്തിന്നു ഒന്നുമുണ്ടാകയില്ല. നിയമസഭയിൽ

VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS

815

ഇല്ലാത്തവരെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ പറയുന്നതിന് അങ്ങനെ ഇവിടെ ഹാജരല്ലാത്തവരുടെ വകീലന്മാരെ വെച്ചുകൊണ്ടു പറയുവാനും സാധിയ്ക്കുകയല്ല അങ്ങനെയുള്ള വകീലന്മാരേയും അപ്പുറമായി ഇവിടെ കാണുകയും ഉണ്ടായല്ലോ. ഞങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായിട്ടു വിശ്വസിയ്ക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ പറയുകയുള്ളൂ. അതിന്നു എപ്പോഴും മറുപക്ഷത്തെ വകീലന്മാർ ഇവിടെ വേണം എന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് ഒരു പ്രായോഗിക പ്രശ്നമല്ലെന്നു ഗവണ്മെണ്ടു ഭാഷയിൽ മറുപടി പറഞ്ഞേക്കാം.

ചിന്നെ ജനറൽ ആശുപത്രിയെ മിസ്റ്റർ പുതുവാൾ വളരെ സ്തുതിച്ചു. ആ സംഗതി ഇവിടെ എങ്ങനെ വന്നു? വെറുതെ ഭാവനാശക്തിയിൽ സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടു പറയാത്ത ആക്ഷേപങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയുന്ന പുതിയ പ്രസ്ഥാനം ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്നു എന്തെങ്കിലും ഒരു എതിരട് പറയണമെന്നു മുൻകൂട്ടിയുള്ള ആലോചനകൊണ്ടും മറുപുറംകൊണ്ടും പറയ അപകടം മാത്രമാണ്. ഗവണ്മെന്റിനെ സ്തുതിയ്ക്കുവാൻ മാത്രം! ഒരു സന്ദർഭം വേണ്ടേ ഇതിനൊക്കെ? സന്ദർഭമില്ലാത്ത സ്തുതിയേക്കാൾ ഭേദം തെറ്റിപ്പറച്ചിലാണ്. (ചിരി.)

ചിന്നെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെഡിക്കൽ മെമ്പർ ഇവിടെ നടന്ന മറ്റു മാനുവൽ പ്രസംഗങ്ങൾക്കു മറുപടി പറഞ്ഞു. അവതാരകൻ പറഞ്ഞ വാദമുഖത്തിന് ഒരു മറുപടി പറയുവാൻ റിട്ടു പോയിട്ട്, കലുറഞ്ഞിരുകിൽ താലികെട്ടുവാൻ മറന്നുപോയ കൂട്ടത്തിൽ അവസാനം അദ്ദേഹം അത് അനുസ്മരിച്ചു. അദ്ദേഹം അവതാരകന്റെ വാദമുഖങ്ങളെക്കുറിച്ച് വേണ്ടത്ര ചിന്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാക്കാം. ഉപക്ഷേപത്തിലെ പ്രധാന സംഗതിയെന്താണെന്ന് ശ്രദ്ധയ്ക്കുവാനുള്ള സന്മനസ്സ് അദ്ദേഹം കാണിച്ചില്ല. ആശുപത്രിയിൽനിന്നും ചിലരെ പുറത്താക്കിയതിനെ സംബന്ധിച്ചെന്നും ഇവിടെ ആരും അത്ര സാരമാക്കി സംസാരിച്ചതായിരുന്നില്ല. കാര്യമെന്നില്ല. സമയച്ചുരുക്കത്താൽ ഞാൻ അപ്പറത്തുനിന്നും പുറപ്പെട്ട അപ്രകൃതങ്ങളെ വിവരിയ്ക്കുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ ആരും ഇവിടെ എന്തു പറയുന്നതും ചൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചാണെന്നും പ്രൈവറ്റ് ഗ്രഡ്ജ് (വ്യക്തി വാദപേക്ഷ) മൂലമല്ലെന്നും വിശ്വസിയ്ക്കുവാൻ സന്മനസ്സുള്ള ഒരാളാണ് അദ്ദേഹം എന്ന് എന്നിയ്ക്കുവാനാകും. ഈ ഹാളിന്നു പുറത്തു 'വെടിപറയുന്ന' കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കഥകളെ ഞാൻ ഗണ്യമാക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് സംഗതികൾ ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞവസാനപ്പെടുകയും. മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ ആശുപത്രി പരിഷ്കരണക്കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെച്ചു പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതാണ്. അതുപോലെ വടക്കാഞ്ചേരിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും അദ്ദേഹം വേണ്ടതു ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞു. ചാലക്കുടിയേയും ഇരട്ടാലക്കുടിയേയും മറക്കരുത്. ഇവക സംഗതികൾ ഗവണ്മെന്റിൽ

നിന്നു കുറച്ചുകൂടി തപരിതമായി പ്രവൃത്തിയുണ്ടെന്നതന്നെക്കത്തക്ക നിലയിൽ ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ വിചാരിയ്ക്കുന്നു. ഇത്തരം അനുഭോഗാഗസ്ഥോപക്ഷേപങ്ങൾ അനുഭോഗസ്ഥപക്ഷം ഈ നിയമസഭയിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ അളവു കാണിച്ചേക്കാം. ഒരുപക്ഷേപം ഒരു അനുഭോഗസ്ഥവിജയമായി കണക്കാക്കാം. ഇവിടെ ഇപ്പോൾ കണ്ട ചില കയ്യെടുപ്പും അംഗങ്ങളും അനുഭോഗസ്ഥന്മാരുടെ അനൈകൃതത്തെയും കണ്ണുകടിയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം എത്ര ഉപക്ഷേപങ്ങൾ പാസ്സാകുന്നുവോ അത്രയുമധികം ചുമതലാബോധത്തോടുകൂടി അനുഭോഗസ്ഥന്മാർ അവരുടെ കൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുവെന്ന് ബഹുജനങ്ങൾ അറിയും. വിചരിതഫല പ്രതാപശയങ്ങളെക്കിലും അനുഭോഗസ്ഥപക്ഷത്തിന്റെ മാനനിലയെ പാലിക്കുവാൻവേണ്ടി എന്റെ എളിയ കഴിവുകളെ പ്രയോഗിച്ചു എന്നു വരുത്തുവാൻ ഞാൻ ഇതിനെ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

Mr. A. Sankara Poduval.—There is no point at issue.

Mr. K. M. Ibrahim.—The point at issue was discussed in the speeches.

President.—What is meant by “പ്രതിവാദിപ്പൻ” is “to impress the necessity for further improvement”.

Motion put and lost.

Mr. K. M. Ibrahim.—I want a poll, Sir.

Ayes.

1 Mr. K M Ibrahim

Noes.

Messrs. 1 K Achyuta Menon
2 V K Aravindaksha Menon
3 M P Cherian
4 M Krishna Menon
5 C J Mathew
6 T Narayana Menon
7 I N Menon

Messrs. 8 P Nilakanta Menon
9 Dr. D Raghavendra Rao
10 Rama Varmha Tampuran
11 P V Raphael
12 A Sankara Poduval
13 P V Subramania Ayyar

Neutrals.

Messrs. 1 K Ayyappan
2 A Eachara Menon
3 George Chakyamuri
4 E Ikkanda Warriar
5 Joseph Pettah
6 Mrs. Josephine Swaris
7 P S Kesavan Narbudiri
8 P Kumaran Ezhu-trassan

Messrs. 9 Paul P Mampilli
10 T K Nayar
11 P Raman Menon
12 M K Raman
13 Dr. A R Menon
14 Dr. K Sankara Menon
15 K P Vallon
16 P C Varkey

President.—Neutrals 16, 13 against and 1 for.

Mr. P. Kumaaran Ezhuthassan —Sir, I move that *the amount of Rs. 3,59,143, for Medical total be reduced by one rupee. The object with which I have tabled this motion is to urge upon the Government to convert the dispensary at Vadakkancheri into a hospital.*

For the last 7 years this question is used to be brought forward here as an annual pest by me both when I represented Vadakkancheri and even after that when I am representing another constituency. I used to bring it before this House on the following grounds:

In the first place, Vadakkancheri is the head-quarters of a Taluk, and what we find in the State is that every Taluk head-quarters has got a hospital. Then, I have been able to show by facts and figures that the number of patients attending this dispensary is ever on the increase both on the in-patient side and the out-patient ward. The number of beds allowed to that dispensary is very small. There is no place where any minor operation can be conducted. It is seen to be conducted in an open verandah, in a dirty place. For these reasons and also because the nearest hospital to Vadakkancheri is the one at Kunnamkulam and the other at Trichur, both at a distance of more than 12 miles, I used to state in this House that this is not brought forward solely in the interests of Vadakkancheri and its neighbourhood but also the remote parts of the whole Taluk, for example my Hon'ble Member for Pazhayannur will bear out my statement that parts of his constituency are at a distance of more than 30 miles from Trichur, the nearest hospital to those parts. For these reasons, I used to bring this question before this House and every time this question was raised, came the reply from the Government side that there is no use of multiplying hospitals and that the best course that we have to adopt is to improve our existing hospitals. I fail to see how the improvement of a hospital at Trichur or Chalakkudi will give relief to the people of Vadakkancheri. That is a thing that I have not been able to understand. Even to-day I am in the same position. There were a few non-official Members also for reasons best known to them to say that the best course for the Government is to improve the existing hospitals and the question of Vadakkancheri may be shelved. That seems to be the attitude of some of the Hon'ble Members who are now present in this Council. At one time, the Government replied that the number of beds would be increased and that emergency wards as are allowed to certain other places will also be allowed to Vadakkancheri. And this year when we had a munificent donation of 3 lakhs of rupees

from His Highness for giving medical relief I thought that the Hon'ble Member for Medicine who used to give out such hopes and shelve the question of the conversion of the dispensary at Vadakkancheri into an hospital, would be pleased to give at least one rupee to Vadakkancheri. But he had not the grace to do it. I understand also that he had told in person to some gentleman who has some interest in Vadakkancheri and who has to fight for Vadakkancheri that decent amount would be provided out of this 3 lakhs of rupees for doing some improvement to this Vadakkancheri dispensary. From the Gazette notification which gave us the distribution statement regarding the 3 lakhs of rupees—there the total comes to Rs. 3,48,000—we find that Vadakkancheri is ignored. I do not know what sort of feeling the Hon'ble Member for Medicine has towards this head-quarter of the Taluk, as not to find a place in the distribution statement covering about 15 items and coming up to a total of Rs. 3,48,000. It is indeed a very hard case. It is to request the Government that some provision may be made to improve the dispensary at Vadakkancheri by converting it into a hospital. My plea is not to convert it into a hospital and keep it ill-equipped. If the other hospitals are all well equipped, this hospital also may be well equipped. I have only to state that this is brought forward in this House to see whether I can convince this Hon'ble House of the justice of my case. If House is to pass the motion and the Government is pleased to grant this request, this won't be brought here again. If it is refused by the Hon'ble House I can realise the position that I have been fighting all these years for an unnecessary and useless cause and therefore, as a prudent man, I ought not to bring this question again. I would request the Hon'ble Members to extend their support if they think that the cause for which I fight is a right one and to bring me to my sense if they feel that the cause for which I fight is a wrong one. I again solicit a favourable vote if my cause is good.

Dr. D. Raghavendra Rao.—Sir, it is neither because the Chief Medical Officer is not sympathetic towards Vadakkancheri nor because the Government is unsympathetic towards Vadakkancheri that this question has been put off, till now. No one will be more pleased than myself to see that the institutions in my department are improved. It will be a sin on my part to say or recommend to the Government that this hospital should not be included or that hospital should not be included so long as I am the Head of the Department and not the Head of one Hospital. There was a time while I was the Civil Surgeon of the General Hospital when I took all the trouble of improving that

hospital and no one can blame me for that. If I to-day advocate the cause of the General Hospital at the expense of some other hospital I am certainly liable to be blamed. I may say that the needs of Vadakkancheri were not neglected by me. As I said, apart from the grant of 3 lakhs a scheme for the improvement of all the hospitals and dispensaries in the State was prepared by me after carefully considering every place and its needs and submitted to the Government in which several improvements for Vadakkancheri were also included. The Hon'ble Member for Mulakunnathukavu himself suggested an increase in the dietary charges. The amount under dietary charge at present allotted to the department is Rs. 34,000. If we have to sanction the scale of diet that is in vogue on the other side at British Cochin this amount will have to be trebled and a lakh of rupees will have to be granted. I made enquiries during the last week as regards what is in vogue there. The cost of diet per patient comes to 6 annas. Then the question is, is it possible for us to have that scale? Due to the increased number of beds allotted to the hospitals and due to the disproportionately large number of already existing hospitals and dispensaries in this State, with the amount at our disposal I have been finding it very difficult to run the institutions with the standard of efficiency that I should like them to maintain. I do not say for a moment that the institutions under me are perfect. For all these improvements we must have money. Now there are many hospitals where we find it difficult to carry on with the allotment given. At the same time what is the use of grumbling? We must try to live within our means. There is no use of trying to outlive our resources. The Government have to maintain other departments and certainly the need for money is increasing. Therefore in spite of the fact that I submitted all these proposals to the Government, the Government found it impossible to allot more funds. It cannot be said that it is due to want of sympathy on the part of the Head of the Department. It cannot be done all at once. It will take some time. These hospitals never came up in one day nor did they attain all this standard in a day. In places where there are no Rural Dispensaries the cry is for such a dispensary. The moment a Rural Dispensary is given the people of the place ask for a big dispensary. The moment we give a dispensary they want a hospital in that place. At Narakkal they are crying for a hospital. So also Ayyampilly. Then comes the question of Vadakkancheri. We have to advance slowly. Take the case of the hospital at Kunnampulam. If my friend would only pay a visit to that place he will see how crowded it is, how patients are put on the floor for want of sufficient number of beds. At Irinjalakkuda and Chalakkudi it is all the same.

Everywhere this is the case. For everything we want money. As we are at present short of funds, naturally we have to wait.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും ഒരു മറുപടി പറയുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ മതിയായിരുന്നു. ഇല്ലെങ്കിൽ ഇല്ല എന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞാൽ യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. പണമില്ലെന്നു പറയുന്നതിന് അർത്ഥമില്ല. ഈ ലിസ്റ്റിൽ വടക്കാഞ്ചേരി ആസ്ത്രേലിയ ലേയ്ക്ക് ഒരു പൈപ്പോലും കൊള്ളിച്ചുകാണുന്നില്ല. അതിനെന്താണ് ഒരു വഴി പറയുന്നത്? അവിടെ യാതൊരു ഇമ്പ്ലവ്മെന്റും ആവശ്യമില്ലെന്നു ഞോ പറയുന്നത്? കുന്നങ്കുളത്തു സ്ഥലംപോരും; എറണാകുളത്തു കൂടുതൽ സെങ്കളും ചേണ്ടതാണ്; മട്ടാഞ്ചേരിയ്ക്ക് കെട്ടിടം കെട്ടണം; ചാലക്കുടിയ്ക്കു കുറച്ചുകൂടി സെങ്കളുങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം എന്നെല്ലാം പറയുന്നതുകൊണ്ട് വടക്കാഞ്ചേരിയ്ക്ക് ഒന്നും ചെയ്യുന്നതായില്ല. വടക്കാഞ്ചേരി എന്നു പറയുന്നത് തലപ്പള്ളി താലൂക്കിന്റെ മുഴുവൻ ഭാഗത്തെയും കൂടിയുള്ളതാണ്. സാധാരണയായി ആശുപത്രി എന്നു കേട്ടാൽ ആളുകൾ കൂടിവരും. ഡിസ്പെൻസറിയെന്നു കേട്ടാൽ അത്രയും ആളുകൾ കുറഞ്ഞിരിയ്ക്കും. വടക്കാഞ്ചേരിയിൽ ചികിത്സയ്ക്ക് സെങ്കളുമുണ്ടായാൽ അങ്ങനത്തൊരു ഇപ്പോൾ തുല്യമായിട്ടുപോയി നടത്തുന്ന ചികിത്സ മുഴുവൻ വടക്കാഞ്ചേരിയിൽ വെച്ചു നടത്തുവാൻ കഴിയും. അതിന് ആശുപത്രിയെന്നോ, ഡിസ്പെൻസറിയെന്നോ എന്തു പേരുകൊടുത്താലും വാശോധമില്ല. അതുകൊണ്ട് കുന്നങ്കുളത്തുണ്ട് എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല.

പിന്നെ ഈ വാഷയത്തിൽ ഒരു സംഗതി പറഞ്ഞു. ആദ്യം ഒരു റൂൾ ഡിസ്പെൻസറി വേണമെന്നു പറയുക; പിന്നീട് അതു ഡിസ്പെൻസറിയുടേതെന്നു പറയുക; അവസാനത്തിൽ ആശുപത്രിയാക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുക. ഇങ്ങിനെയാണു കണ്ടുവരുന്നതെന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു സാധാരണ ഞങ്ങളുടെ മാത്രമല്ല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും മനസ്ഥിതി അങ്ങിനെതന്നെ. ഒരു രൂപാ ശമ്പളമായാൽ ൧൦൦, ൨൦൦, ൪൦൦, ൩൦൦, ൪൦൦, ൫൦൦ ഇങ്ങിനെ കൂടുതൽ കിട്ടണമെന്നുള്ള മോഹം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും. അതുകൊണ്ട് ഈവക സംഗതിയിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുജ്ഞാതസ്ഥന്മാരും ഒന്നുപോലെയാണ്. പക്ഷെ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ട കാര്യത്തിനു ഞങ്ങൾ ലഹള കൂട്ടുന്നുമുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ മറയ്ക്കു് നടത്തുന്നുമുണ്ട് എന്റെ അഭിപ്രായം പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇതിലേയ്ക്ക് ഒരു റസല്യൂഷൻ തന്നെ കൊണ്ടുവരേണ്ടതായിരുന്നു. അത് ചെയ്തുകാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ ഫണ്ടില്ല എന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഫണ്ടുണ്ടാകുമ്പോൾ ചെയ്യാം എന്നു പറയുക. ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞാൽ മാത്രം പോരും; അതു

ണ്ടാക്കി ചെയ്യുകയും വേണം. ചെയ്യാനുള്ള ശീലം നമുക്കുണ്ടെങ്കിൽ ഉടനെ ചെയ്യണം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഇല്ലെന്നു പറയണം. രണ്ടുമില്ലാത്തതരത്തിൽ ഇതാതരവുമുള്ള ഒഴുക്കു മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടു കാണുമല്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.—സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഇതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഏഷ്യ (വാദമുഖം) വളരെ ഖണ്ഡിതമായിട്ടുള്ളതും, നിശ്ചിതമായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇതു് അനിശ്ചിതമാണെന്നുള്ള നിലയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട അനുജോഗസ്ഥമെമ്പർമാർ ഇതിന്നു വോട്ടു കൊടുക്കാതെരിക്കരുതു് എന്നുപേക്ഷയുണ്ടു്. വടക്കുതെക്കും ഹാസ്റ്റിംഗ്സ് എന്നീ നീളം വേണം; എത്ര വിതി വേണം; കട്ടിലുകളെത്ര; ഡാക്ടർമാരെത്ര; കാപ്പിററു്സ് (പരവതാനികൾ) എത്രകൂട്ടണം; കമ്മോഡുകൾ (വിസജ്ജനപാത്രങ്ങൾ) എത്രകൂടി വേണം; മതലിന്റെ ഘനം; തൂണിന്റെ എണ്ണം; തുടങ്ങിയുള്ള പന്തിരായിരത്തി പതിമൂപ്പായിരം വരുന്ന വേരും ഉപക്ഷേപത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന ന്യായത്തിന്മേൽ നിങ്ങൾ ഉപക്ഷേപത്തെ അചരിഷ്ടതയായി എതിർക്കുകയോ നിഷ്പക്ഷനില അവലംബിച്ചു പരിഷ്കൃതമായി എതിർക്കുകയോ ചെയ്തു് അവതാകനെ ഒറ്റയ്ക്കൊക്കല്ലേ എന്നു ഞാൻ താണു കേണുപേക്ഷിക്കുന്നു. (ചിരി) ഉത്തരവാദിത്വഭരണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു കാബിനറ്റു് ഗവണ്മെണ്ടുള്ള പാർലിമെന്ററി ഭരണമാകാം; ഇവിടത്തേരിൽ ഉയർന്നതായ ബ്രിട്ടീഷ് ഡിപ്യൂട്ടിയിലെ പോലുള്ള എക്സിക്യൂട്ടീവ് കൗൺസിൽ സമ്പ്രദായമാകാം. ബഹുലക്ഷങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കഷ്ട-തൊഴിലാളി സമുദായപരിവൃദ്ധം ഉത്തരവാദിത്വഭരണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഒരുപക്ഷേപത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്വഭരണമെന്നു മാത്രം കുറിക്കുകയും പ്രസംഗത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ ഭരണരീതികളിൽ അവതാകൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഭരണസമ്പ്രദായം ഇന്നതാണെന്നു വാദമാക്കുകയും ചെയ്താൽ പോര? അങ്ങിനെ കുറിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുപക്ഷേപത്തെയും വാദമുഖം അനിശ്ചിതമെന്നു കാരണത്തിന്മേൽ ബുദ്ധിമാന്ദരായ നിങ്ങൾ എതിർക്കുമോ? നിഷ്പക്ഷനിലയെ കൈക്കൊള്ളുമോ? വാദമുഖം അനിശ്ചിതമെന്നു കാരണത്താൽ ഇതിനെ എതിർത്തു വോട്ടുചെയ്യുവാനോ ആകാശവും ഭൂമിയും തൊടാത്ത നിഷ്പക്ഷനില എടുക്കുവാനോ ഇടവരരുതേ! സംശയം ഇനിയും ബാക്കി കിടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സ്റ്റേഫിനായ എന്റെ വാക്കുകളെ കണ്ണടച്ചു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടെങ്കിലും ഈ പ്രമേയത്തിന്റെ ഖണ്ഡിതത്വത്തിൽ നിങ്ങൾ സകലമാനപേരും യോജിക്കണം.

അനുജോഗസ്ഥ സമാജികന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ഈ വക സംഗതികളിൽ വളരെ തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ടു്. ഇതിന്നുമുമ്പുതന്നെ ഇവിടെ ഒരു ചോദ്യമുണ്ടായി. ഓരോ പ്രമേയവും പട്ടണിയയും നശിപ്പിക്കുവാൻ ഗവണ്മെണ്ടിന്നു്

വല്ല നിലദ്ദേശവുമുണ്ടോ എന്നായിരുന്നു ആ ചോദ്യം. അങ്ങിനെ ഒരു പരിഹാരമേ ചെയ്യേണ്ട ഉദ്ദേശം ഗവർണ്മെണ്ടിന്നില്ലെന്നായിരുന്നു ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ തംഭീരമായ മറുപടി. ആ അസംബ്ലി പ്രലപനത്തിൽ ഒക്കറ്റ അനുഭോഗാത്മ്യം സാമാജികൻപോലും Point of order റെയിസ് ചെയ്യുകയോ ഉപചോദ്യം ചോദിക്കുകയോ പാർലിമെൻറി സമ്പ്രദായം അനുവദിക്കുന്ന മറ്റു പ്രതിഷേധങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല! എത്രയും അന്ധവും യാഥാസ്ഥിതികവും അർത്ഥശൂന്യവുമായ ഒരു മറുപടിയായിരുന്നു ഗവർണ്മെണ്ടു് അന്നു പറഞ്ഞതു്. അനുഭോഗാത്മ്യന്മാർ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടതായ വികാരങ്ങൾക്കും സ്റ്റോഭങ്ങൾക്കും അടിമപ്പെട്ടു്, പുരുഷപരമായ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കും വിദ്വേഷങ്ങൾക്കും വിധേയരായി, ചില കസത്തുക്കൾ ഇവിടെ എടുക്കെല്ലാതെ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു സാവധാനമായും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായും ചിന്തിച്ചു രാജ്യക്ഷേമത്തെ പാലിക്കാനുള്ള നിലദ്ദേശങ്ങൾ വളരെയൊന്നും ഇവിടെ ചെയ്യാറില്ലെന്നു് ഒരാക്ഷേപം ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ പടർന്നുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതുപോലു ചാലക്കുടിയലേ പോട്ടറീസിലും കാനറീസിലും ഗവർണ്മെണ്ടു് അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള സർക്കാർവക യന്ത്രികരണപ്രസ്ഥാനത്തെ വിശാലപ്പെടുത്തി വമ്പിച്ച സ്കീമുകൾമൂലം ഈ നാട്ടിലെ ഭയാനകമായ തൊഴിലില്ലായ്മയേയും കൂലിക്കുറവിയേയും പരിഹരിക്കണമെന്ന ഒരു പ്രമേയം—രാജ്യക്ഷേമത്തിന്നു് അത്യാവശ്യമായ ഒരു പ്രമേയം—പ്രായോഗികങ്ങളിൽ പ്രായോഗികമായതും മിതങ്ങളിൽ മിതമായതും ആയ ഒരു പ്രമേയം—ഈ നിയമസഭയുടെ ആലോചനയ്ക്കു വന്നപ്പോൾ അതിനെ അനുകൂലിക്കുവാൻ മെമ്പ്സേഴ്സു് അയ്യപ്പനും ഇക്കണ്ടവാരായരും ഞാനും മാത്രമേ ഉണ്ടായുള്ളൂ. മറ്റു് അനുഭോഗാത്മ്യന്മാർ കടവാതിലുകളെപ്പോലെ നിഷ്പക്ഷനിലയെടുത്തു! ഇവിടെ വളരെ കച്ചയുണ്ടാക്കാറുള്ള ഒരനുഭോഗാത്മ്യ സംഹാരക്കൂട്ടം ഈ സംഗതിയിൽ നിഷ്പക്ഷനിലയെടുക്കുവാൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞ ന്യായം പ്രസംഗം "Full of high sounding words" എന്നതാണു്! ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ചില വലിയ വാക്കുകളുണ്ടായതാണു്ചോദ്യം ഇതു് പ്രധാനമായ ഒരു സംഗതിയെ അനുകൂലിക്കാതെ അഭിവാദനമുള്ള കാരണം അതുകൊണ്ടു ഞാൻ പറയുന്നതു് ഈ പ്രമേയത്തിലെ വാദമുഖം ഖണ്ഡിതമായിട്ടുള്ളതിനാൽ നാങ്ങൾ ഇതിനെ അനുകൂലിക്കണമെന്നാണു്. വേണ്ടസമയത്തു തലയിലുള്ള ബുദ്ധിയെ ഉപയോഗിച്ചും വേണ്ടത്ര ആലോചിച്ചും ജനങ്ങളുടെയിടയിലുള്ള അവിശ്വാസത്തിന്നു കുറവുണ്ടാക്കത്തക്കവണ്ണം ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തോടുകൂടി നാം പ്രവൃത്തിക്കണം. നാം തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്തു് പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നും വോട്ടു വാങ്ങുവാൻപോയ സമയം ചെയ്തു പ്രതിജ്ഞയെ ഇടക്കിടക്കു് കാത്തു് പെരേബോധത്തോടുകൂടി പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതാകയാൽ എല്ലാവരും നാടിന്നു് ആവശ്യമായ

ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—എന്നിടം ഇതിലേയ്ക്കു വാശേഷവിധിയായിട്ടു ചിലപ്പോഴൊന്നും പറയുവാനില്ല. ഇതിലേയ്ക്കു പണമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ചെയ്യാതെ നിൽക്കുന്നതെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർണ്മെണ്ടു മുമ്പർ പറയുകയുണ്ടായി. താൻ മാർജ്ജിട്ടുതന്ന ഉടനെ വടക്കാഞ്ചേരി ഹാസ്സൽ റിപ്പോർട്ടിൽ എല്ലാ ഹാസ്സൽ റിപ്പോർട്ടിനേയും പേരിലേയ്ക്കു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതായി ഡാക്ടർ പറയുകയുണ്ടായി. മൂന്നു ലക്ഷം രൂപ കയ്യിൽ കിട്ടിട്ട് ഇതുവരെയും ഒന്നും ചെയ്യാതിരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആലോചനക്കു വെറുപ്പാണെന്നു അതലധികമെന്നും പറയുവാൻ തോന്നുന്നില്ല. ഞായറയ്ക്കൽക്കാരുടെ കാര്യം കണ്ണമിഴിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഞായറയ്ക്കൽ ഡിസ്പെൻസറിക്ക് ൧൫,൦൦൦ ഉറപ്പിക കൊടുക്കാൻ കണ്ണ തുറന്നിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ വടക്കാഞ്ചേരിയ്ക്കു ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തത് ചുമതലാബോധമില്ലായ്മയുടെ ഉദാഹരണമല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ മറെറൊന്നാണ്? ഇതിനു ഡാക്ടറോ, ഗവർണ്മെണ്ടോ ആരുതന്നെ ഉത്തരവാദിയായാലും വടക്കാഞ്ചേരിയ്ക്കു ഒരു ആശുപത്രിവേണമെന്നാണ് എന്റെ ആവശ്യം. ആരുടെ കയ്യിൽ കിട്ടിയുള്ള കൊള്ളരുതായ്മയായാലും വടക്കാഞ്ചേരിയിൽ ആശുപത്രിയ്ക്കു വേണ്ട എപ്പോഴും ചെയ്ത് വടക്കാഞ്ചേരിയെ നന്നാക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് ഇതു അപേക്ഷ. അദ്ദേഹത്തെ മാത്രമായിക്കാതെ നിൽക്കുന്നവണ്ണം തോല്ക്കുകയോ ജയിക്കുകയോ ചെയ്യാലും ഇതിനെ അനുജ്ഞാഗന്ധമെമ്പർമാർ എല്ലാവരും അവധാനപൂർവ്വം ആലോചിച്ചു വോട്ടു ചെയ്യണമെന്നാവശ്യപ്പെടുകയും പ്രസിഡെണ്ടു് അവാർകളോടു് ബിൽ അടിയ്ക്കുവാൻ പ്രത്യേകം കാർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

The motion was put and carried.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Poll, Sir.

Ayes.

1 Mr. K Ayyappan	9 Mr. P Kumaran Ezhuthassan
2 „ A Eachara Menon	10 „ Popatlal Goverdhan
3 „ K M Ibrahim	„ Lalan
4 „ E Ikkanda Warier	11 „ M K Raman
5 „ Joseph Pettah	12 „ P Raman Menon
6 „ P S Kesavan Nambudiri	13 Dr. A R Menon
7 „ M Krishna Menon	14 Mrs. Swaris
8 „ T K Nayar	

Noes.

1 Mr. K Achyuta Menon	6 Mr. I N Menon
2 „ V K Aravindasha Menon	7 „ P Nilakanta Menon
3 „ M P Cherian	8 Dr. D Raghavendra Rao
4 „ C J Mathew	9 Rama Varma Tampuran
5 „ T Narayana Menon	10 Mr. P V Raphael
	11 „ P V Subramania Ayyar

Neutrals—Nil.

Motion No. 10.

Dr. A. R. Menon.—Sir, *"To reduce the allotment of Rs. 3,59,743 for Medical by Rs. 10 (To call the attention of the Government to the desirability of extending the Honorary system in hospitals in the State)."*

There is not much time to go through this cut elaborately. I shall briefly state what I have to say. The object of this cut motion is to give a solution of the difficulties that the Chief Medical Officer was raising on the floor of this House. For every request that has been made, there is the answer and the correct answer that the patients cannot be properly fed, that the patients cannot be properly clothed and that there is no proper accommodation for the patients because the State has not sufficient funds. There is no State in the world which can meet all the requirements. Even the richest cannot meet all the requirements of a hospital under the system under which it is managed. This matter has been brought to the notice of the Council not in the shape of a resolution, but in the shape of a bill and this question has been discussed for one whole day and the President by his casting vote threw out the bill, and much water flowed under the bridge. Year after year this question has been brought to the notice of this Council and all the provisions contained in that bill have been carried out in these 8 years. I was coughed, laughed at, saying I was a visionary. But the bill brought by the visionary, every provision contained in that bill, I repeat, has been introduced in British India this day. Now, it is "Better late than never." The object of this cut motion is again to insist upon the Government the absolute necessity of making a radical change in the Medical Department; for it has been confessed year after year that the Government cannot adequately meet the requirements of the hospital. The Chief Medical Officer most honestly got up and said that if you want to improve the kind of diet, it will require three times the amount. Year after year the Medical expenditure has been going on higher and higher yet he has to complain to this House that the allotment for various things is not sufficient to meet all the requirements. What is the solution? There must be a solution for a question of this nature, a question of such importance that affects much more the poor section of our population than the rich. What is the solution? If you cannot get additional allotment, the only way is to reduce the expenditure in the department from some other heads. What is the head that could conveniently be reduced? The payment to the Medical men. Everybody gets a shock when we say that. In no country in Europe, not even the richest America, the medical men are paid. The advantages that they derive by working in

the hospitals is more than counter-balanced by any amount that you pay in the shape of pay. That is one reason. I do not feel sympathy for medical men who receive any sort of payment, because I am convinced that it would be dishonest, though others do for want of knowledge or on account of ignorance. If I support their claim that would be an act of dishonesty, believing as I do, that payment should not be made to any medical man who is working in the hospitals. Now, after presenting this question in season and out of season I have shown my reasons and they are as follows:—

The one is from the point of view of economy which I have already enumerated, because a substantial slice of the medical funds goes in the shape of paying medical men.

Secondly, a spirit of competition supervenes. The third is proper supervision of hospitals which is lacking now and the 4th is a large number of medical men, well trained, will be available for serving the public. Medical experience is not gained by reading medical books; it has to be gained by dealing with materials. What are those materials? Materials in the shape of patients. It is only in hospitals that patients come in large numbers and people who are trained in the hospital would be in a position to acquire that knowledge. It is only that experience that makes a medical man useful to the public. The result of the present has brought about this. While there are a handful of competent medical men in this State, year after year a large number of medical men are coming into the State and setting up practice without acquiring that knowledge, that experience which alone would enable the public to trust the capacity of the medical men. Therefore, from the point of view of the public, they get a better body of men. They will have ample funds to meet their requirements. There will be a means of livelihood to a larger number of medical men who are roaming about. We see men with M. B. B. S. degree are even prepared to accept posts on Rs. 30. Nor we see the oligarchy of hospitals where everyone reigns supreme because there is no keen competition. That spirit of competition will come into the hospital and patients will be much better treated—the patients know by whose treatment they will be better benefitted—and more courtesy will be shown to them by the doctors. These were the reasons why the richest countries like England and America the medical men themselves—and their medical council, the central institution refused to consider this question of payment to medical men.

Now, Sir, anticipating this cut motion the Chief Medical Officer said that 16 honorary men are appointed. I say there, there is an instance of using an English word incorrectly

There is not a single honorary man in the Cochin State. There are a number of volunteers. There is a difference between volunteers and honorary men. An honorary man is their equal and not their subordinate. That is the main consideration. In British India as I said they have introduced this system much more widely, because the present Surgeon-General is in favour of introducing this system. A number of honorary men are appointed not to carry basin but to do actual work, because they are given separate wards. I ask this question, whether any of the honorary men here is in charge of a separate ward. This system will never thrive in combination with a paid system. It will thrive only independently of the paid system. Always the paid men reign superior. Therefore, if you want to test this honorary system—if there is anything like testing—you can only do this. Just establish at Ernakulam or Trichur a hospital entirely under the control of the honorary people with no pay whatsoever. Then compare the working for 6 months. I say introduce this system in a separate hospital, work it for one year and then I am sure all the Members of this Council would come forward and say "We shall have this system all over the State". I don't want this House to be under the impression that honorary system is going on in this State. Here and there some people are working as volunteers and when suitable vacancies arise they will be appointed as paid doctors. Have they got an Honorary Civil Surgeon in this hospital? Appoint an Honorary man at Ernakulam as Civil Surgeon. Best men are available in the Cochin State. But they won't be their subordinates. They wanted the services of these people without giving any power. Let us be honest. I declare there is no honorary system till now introduced into this State. It is for this House to consider this question. One and a quarter anna for a patient when they spend 2 and odd annas for a prisoner! Soup, milk, etc., for one and a quarter anna? When the Government says that there is no fund this Council has every right to point out how these questions can be solved and if you are willing to solve it solve it properly. Among the doctors in the State service there is only one who has supported this system and that is the present Chief Medical Officer. He has given evidence before the Committee and he is the only one who has supported it. But the forces behind him are so strong that he could not do anything. I have placed this question before you and I press it to a division.

President.—I am sorry the time is up. We have to put this demand for vote to-day.

Dr. A. R. Menon.—After putting my motion to vote you can do that.

President.—The time is up. How can I allow further discussion?

VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS

827

Dr. A. R. Menon.—The discussion must be stopped. That is all. That has been stopped. The motion can be put to vote. But if they are so very nervous I do not care.

Mr. K. Ayyappan.—If the motion is not put to vote, we will have to object to the whole demand.

President.—The Hon'ble Member for Medicine will have his say in the matter.

Dr. D. Raghavendra Rao.—Sir, I fully sympathise with every point that has been brought here by the Hon'ble Member for Cheruthuruthi. Even before I became the head of this department I have been watching the progress of this department and I may, for the information of this House, say that the expenditure of this department when I entered it was about Rs. 70,000 for both medical and sanitation together. It has now come to about 6 lakhs, a little over that. Of course, the number of institutions have increased and the number of medical men have also increased. The pay of the medical officers put together would come to about 67 to 68 thousand rupees. No doubt, a great saving can be effected by the appointment of honorary surgeons. But still a few paid men will be necessary, such as relieving hands. The honorary men will be staying only in the places where they are residing. But for other purposes a few men will be necessary. The second question is as regards appointment of these honorary officers in independent charge. In British India just at present they have started a few hospitals where the honorary men are put in independent charge. Here, a few of the medical men who have come in to serve are graduates and the others are only L. M. Ps. As regards graduates they are doing very good work. I may say that many of them, at any rate, are in charge of wards and every one of them after a certain time is allowed to do even major operations. The aspersion that we make them carry basins is rather a painful one and I may say it is contrary to facts. The question of giving some of the men selected independent charge of some of the hospitals and dispensaries is engaging the attention of the Government and I am sure the Government will sympathetically consider it. One thing has also to be said. It is not possible for raw graduates who come straight-away from college to be put in independent charge of hospitals. The system itself has been on trial only during the last 3 years, and during the last 3 years, I must say that some of the medical men have done such good work that they are absolutely fit to be put in charge of hospitals.

There is another aspect also. We cannot send away the paid men already in service. When paid men are retired the policy is to take in women where women are wanted; and men

have not been appointed for the last couple of years or even more. This aspect of the question has been brought before the notice of the Government and it is engaging the attention of the Darbar and I am positive that whenever there is an opportunity of an officer retiring the services of honorary doctors will be utilised.

Dr. A. R. Menon.—Seeing that the Government is considering this question in the various aspects that I have presented I do not press it to a division. I withdraw the motion.

The motion was, with leave, withdrawn.

The whole Grant minus Rs. 4 was put and carried.

Dr. D. Raghavendra Rao.—Sir, I rise to move for an allotment of Rs. 5,175 under 16 Medical—Cranganur. I request that this House will be pleased to grant the allotment.

Demand put and carried.

The House rose for the day at 5-10 p. m.

C. J. MATHEW,

Secretary to the Council.

